

Tėvynė

The Lithuanian Weekly PUBLISHED EVERY FRIDAY By the Lithuanian Alliance of America PRANAS BAJORAS Editor DR. M. J. VINKAS Business Manager

YEARLY SUBSCRIPTION RATES In the United States \$1.50 To Foreign Countries \$2.00 307 W. 30th St., New York 1, N. Y. Tel.: LAcawanna 4-5529

PASTABOS

KAS PRADEŠ?

Į AMERIKĄ atvyksta nemaža lietuvių tremtinių. Tai gerai susipratę lietuviai. Tai žmonės, kurie privalėtų prisirasyti prie mūsų Susivienijimo. Jie, kur yra didesniame skaičiuje, net galėtų suorganizuoti savo atskiras kuopas, jei, dėl bent kokių priežasčių, nenori priklausyti prie jau nuo senai gyvuojausių SLA kuopų. Kuris iš atvykusių tremtinių šį vąją pradys? Kur pirmiausiai susiorganizuos lietuvių tremtinių SLA kuopa?

Geras Straipsnis

PER S KAITYKITE brolio A. J. Viznio straipsnį, telpantį SLA reikalų puslapy. Tai gražus straipsnis, vaizduojas SLA veiklą per 60 metų. Brolio Viznis yra kuklus: jis norėjo tas mintis pateikti SLA 124 kuopos jubiliejiname parengime, bet, dėl balso silpnumo, negalėjo to padaryti.

NEUŽMIRSKITE

SLA PADEDA praveisti B. A. L. F. vąją, kuriam gana gausiai dirba ir aukėja SLA kuopos bei SLA nariai. Bet SLA tuo pačiu laiku gyvu palaiko ir savo Emigrantų Fondą, kuris taip pat padeda lietuviams tremtiniams Europoje. Aukodami ir dirbdami B. A. L. F., nepamirškite ir S. L. A. Emigrantų Fondo, kuris jau suėdė ir dar sulės svarbią rolę į Ameriką atvykstančiųjų lietuvių gelbėjimui.

Pavyzdingas Veikėjas

PASIZYMEJĘS SLA veikėjas, brolis adv. Ch. S. Cheludis iš Philadelphia, Pa., paskutiniu laiku atliko gražią pareigą reikale biliaus H. R. 2910. Jo pastangomis suorganizuoti to miesto lietuviai pavėikė į Philadelphiajios respublikonų partijos aukštusius pareigūnus, kurie pasižadėjo H. R. 2910 bilijū paremti. Tai gražus Amerikoje gimusio-augusio SLA veikėjo pasidarbavimas!

VIS SLA VEIKĖJAI

ANSONIA, CONN., lietuviškai gražiai pasidarbovo laike pravedamų ALT ir BOLF vąjų. Nors ta lietuvių kolonija, palyginamai, maža, bet laike vąją surinko apie tukstantų dolerių, kurie padalinti abiems organizacijoms. Didžiausia garbė, kaip išrodo, už tai priklauso SLA nariams-veikėjams, kaip tū: broliams S. Bujanuskui, J. Kadzevičiui, ir kitiems: Ir kur tik bile koks gražus lietuviškas darbas veikdama — visur pirmoje vietoje rasime SLA narius. Tai gražu ir pavyzdinga!

Garbingose Pareigose

SLA ILGAMETĖ narė-veikėja, ponis adv. S. Šalmienė, iš So. Boston, Mass., atsiekė didelės pagarbos tarpe sveiktintaučių: ji išrinkta Mass. valstijos moterų biznio ir profesionalų susivienijimo pirminke vienam metų. Tai garbinga pareiga, kurią sunku bile kam atsiekti. Mes p. Šalmienę sveikiname ir linkime jai kogeriausio pasisekimo taip svarbiose pareigose.

BOSTONO ir aplinkės tarys SLA kuopos rengia bendrą pikniką. Tai gražus pozymas. Matyti, tos kuopos pilnai tiki ir pavyzdinga pasiekė: kur vlenybė ten galybė.

Kam Bolševikai Vilioja Tremtinius?

PASKUTINIŲ laiku, matyti Lietuvos "prezidento" Paleckio įsakyti, Amerikos lietuviai bolševikai, tiesiog ant kelių atsiklaupę, prašo-malduoja lietuvius tremtinius į Lietuvą sugrįžti. Kam? Daug aiškinti neprisicima.

Rusijos vergijos kolonijose dabar laikoma apie 14,000,000 visokių tautybių vergų. Mirtingumas tųse kolonijose neapsakomai didelis: per metus išmiršta apie dvidešimtis nuošimčių. Taip esant, jei nebūtų nieko daroma, per metus išmirštant apie 2,800,000 vergų — po trylikos metų ten nebeliktų nė vieno gyvo žmogaus. Todel tas vergijos kolonijas reikia papildyti naujais vergais. Vadinasi, iš apie 170,000,000 Rusijos gyventojų per metus praūčiai išsiunčiamą net 2,800,000 žmonių. To atlikimui, matyti, yra nustatyta "kvota" kiekvienai "sovietų respublikai". Panaši "kvota", tokiu būdu, yra nustatyta ir Lietuvai. Bet kadangi jau pirmiau daug tukstančių iš Lietuvos ir Sibiro ir kitas vergijos kolonijas išsiūsta, tai Lietuvoje praūčiai žmonių resursai pradeda išsisemti ir todėl dabar reikia į Lietuvą prisivilioti trėmime gyvenančius lietuvius, kur jų laukia niekas kitas, o tik eilė Lietuvos "kvotos" papildymui vergijos kolonijū Rusijoje.

Gyvenantiųjų ištrėmimū lietuviū turėtų buti daugiau, negu atsargūs del vykimo į Lietuvą. Jie turėtų žinoti, kad nors paskutiniu laiku ten panaikinta staigi mirties bausnė, bet ta bausmė vykdoma kitokiu būdu: kančiomis vergijos kolonijose, į kurias gali atsidurti gal net kiekvienas iš ištrėmimo sugrįžęs lietuvis.

Kongreso atstovai reikalauja tikslių žinių iš valstybės departamento apie sovietų piliečių skaičių Suvienytose Valstijose. Kam? Bene pamania juos paimti už pakarpas ir pasiūsti pas "tėvelį" Stalina.

Reikale Dvieju Įstatymų

SUVIENYTŲ Valstijų kongresas priėmė du svarbius bilijūs paskutiniu laiku: federalius taksus nuo 10 iki 30 nuošimčių numazinti ir darbo umijų ir darbda-vių reikalams tvarkyti. Bet tie bilijai įstatymais taps tik tuomet, jei juos pasirašys prez. Truman.

Kaip dabar numatoma, tai prez. Truman nesirengia pasirašyti taksų biliaus. Išvada daroma del to, kad neseniai Pirmojo Pasaulinio Karo veteranams pasakytoje kalboje jis smarkiai kritikavo respublikonų ekonomiją programą, o tū bilijū kongresą juk inėšč respublikonai kongreso atstovai. Jis pareiškė, kad juo ir kabineto narių nusistatymu yra mokesčius mažinti; valdžia yra pasirijus taksų mokočioms palengvinti, bet šiemet nenorima to daryti, nes gautais iš žmonių taksais rengiamasi bent kiek valstybės skolų atmokėti.

(Baigiant rengti Tėvynę spaudai, birž. 16 d. prez. Truman taksų bilijū vetavo.)

Kitaip gali atsitikti su bilium del darbo santikių tvarkymo. Sakoma, kad kiek laiko atgal prez. Truman buvo nusistatęs ir šj bilijū vetuoti, bet, spėjama, kad paskutiniu laiku jis jau pakeitė savo nuomonę. Sakoma, kad kai kurie prezidento patarėjai patarė šj bilijū pasirašyti, kad tuo būdu sustabdžius planuojamą angliakasių streiką.

Bet vis tai tik speiojimai. Kaip nutiks — paaiš-kės visai netrukus.

Jei bilijū H. R. 2910 taptų įstatymu — į Ameriką butų įleista 400,000 tremtinių keturių metų laikotarpy. Parašykite savo aplinkės kongresmanui ir savo valstijos senatoriams, paraginant juos už šj bilijū balsuoti.

Ispanijoje Diktatura Bujoja

KAI KITOSE Europos dalyse tarpe vakarų demokratijų ir bolševizmo cina rietenos — Ispanija tvarkosi diktatūros pagrindu, net Suvienytų Tautų grāsinimi nepaisydama. Ten visagalinė viēpačiu yra gen. Franko, kuris paskiria "parlamentą" ir sudaro planus veikimui del tolimesnės krašto ateities.

Praeitą savaitę gen. Franko paskirtas "parlamentas" priėmė "tradicinės Ispanijos karalystės" teisių įstatymą, sulig kurio Ispanija pripaūzįstama monarkija, bet visus valstybės reikalus tvarko tik vienas gen. Franko, kurį mimimas įstatymas numato amžinu Ispanijos viešpačiu iki juo gyvos galvos. Tik jei gen. Franko, nepaskyręs ipėdinio, numirtų ar valstybės reikalų tvarkyti nepajiegtų — ipėdinį parinktų trijų vyrų regencija, kurią sudaro "parlamento" pirminkas, Madrido vyskupas ir kariuomenės štabo vyrūiasias pareigūnas, kuriuos, aišku, kiek pirmiau tas pats gen. Franko pas-kyrė.

Tai taip sau gen. Franko ir viešpatauja. Mat, kai du pešasi — trečias naudojasi.

Amerika ir Anglija siuntinėja "astrias" notas Rusijai, kuri laūžo įvairias sutartis. Rusija, į tas notas nekreipdama jokios domės — visur šienaujasi.

Verčia Atstatyti Vokietiją

IŠ VOKIETIJOS gauta žinia nusako, kad Bavarijos švietimo ministeris įsakęs visiems studentams nuo vasaros semestro pradžios atlikti pusę paskirto darbo Vokietijos atstatymui. Jei kuris studentas šio darbo neatliks — nustos teisės toliau tęsti studijas. Šis švietimo ministerio patvarkymas liečia ir studentus užsieniečius, todėl ir lietuvius.

Taigi, Vokietijon patekę užsienio studentai yra na-ciškos aukos: pirmiau jų reikalauta atlikti "trečiojo reicho" darbo statyba, o dabar — atstatinėti tū pačią Vokietiją, kuri sugriauta dėka didelio žioplū, kuris buvo užsimonęs užkariauti visą pasaulį.

Tremtiniai Pageidauja Emigruoti

(Laiškas iš Vokietijos. Gavo SLA sekr., M. J. Vinkas)

Mielas Daktere:

Man ypač buvo malonu gauti Tamstos laišką. Tamstos informacijos apie Amerikos lietuvių visuomenės nuomonės pakeitimą tremtinių atžvilgiu suteikė man ir mano draugams didelį džiaugsmą, ypač, kad Tamstų nuomonė sutampa su mūsų daugumos nuomone.

Mūsų vadovaujantieji veiksniai, kaip čia pas mus įprasta sakyti, oficialiai laikosi kiek kitokios nuomonės, būtent, kad tremtinių buvimas Europoje yra teigiamas veiksnys mūsų šventai bylai, kad mes pačiu savo buvimu esame gyvas mums padarytos skriaudos prodymas. Tačiau, atskirai besikalbant su mūsų samprataujančios bendruomenės atstovais, išgirstama baimė del tremtinių moralės ir darbingumo smukimo, jei toks gyvenimas ilgiau užsitęstų. Išgirstama baimė del mūsų neorganizuito išskirtymo po visą pasaulį. Šis paskutinis baiminimas turi rimto pagrindo, nes kiekvienas gandas apie tai, jog Frankfurte arba kitur DP yra registruojami emigracijai į Braziliją, Argentina, Kanada, ar kitą kraštą, sukelia mūsų tarpe karštingę važiuoti registruotis. Tas įrodo, kad visi mūsų sluogsniai instinktiviai jaučia, kad reikia butinai pradėti savistovų gyvenimą, kad beprasmis gyvenimas Vokietijoje yra įgrisęs iki gyvo kaulo.

Mūsų globėjai taip pat jaučia tū nenormalią padėtį, kurią mes esame. Jie sudaro mums įvairiausių progų įsijungti į darbą. Ir reikia teisybę pasakyti, kad lietuvių, kaip ir kiti pabaltiečiai, darbo nevenigia ir juklai imasi net jiems neįprasto darbo. Mūsų globėjai kaimyninėje zonoje rimtai susirupino apie DP įjungimą į vokiečių ukį. Tokių balsų yra ir mūsų zonoje, todėl tenka ir mums rimtai škaitytis su panašiu galimu-mu, bent su bandymu tū sumanymą įvykdyti. Iš dalies jau tas yra įvykiyta iš screeninguotų atžvilgiu: jie yra jau ir praktiška įjungti į vokiečių ukį. Ar tokiu būdu gali būti išspręstas mūsų klausimas?

Maskvos konferencijoje Francijos užsienio reikalų ministeris Bidault yra pasakęs, kad dabartinę Vokietiją gyventojų padidėjo sulyginus su prieškariniais laikais 22%. Tas gyventojų priauglis, ypač vakarų Vokietijos zono-se, turi tam tikrų rimtų prie-žasčių. Amerikiečių Vokietijoje leidžiamame laikrašty Die Neue Zeitung yra paskelbta, kad Bavarijoje tas priauglis sudaro vidutiniai net 27%, ir kad mažesniuose miesteliuose jis pasiekė 75%. Artimoje ateity gyventojų kiekis del grįstančiųjų belaisvių dar padidės. Karas gerokai sunaikino vokiečių pramonę ir miestus. Pramonės ir miestų at-

statymas eina labai lėtu tempu. Patys vokiečiai turi pakankamai bedarbių arba pusiau bedarbių. Tai kur gali būti įsprauti DP? Bet prieleiskime, kad bus rasta išeitis, kaip DP gali buti įjungti į vokiečių ukį. Tai reiškia, kad jie turės dirbti prie Vokietijos pramonės ir miestų atstatymo, kad jie turės prisidėti prie reparacijų mokėjimo. Turint galvoje vokiečių nusistatymą mūsų atžvilgiu, mes gerai galime numatyti, kokį darbą mes dirbsime: pasiliksime tais pačiais ostarbeiteriais, kuriais buvome karo metu, dirbsime patį sunkiausia darbą ir gausime minimalų atlyginimą. Toks yra ukiškasis aspektas. Politiskai žiurint, vaizdas butų dar liudnesnis. Vokiečiai savo senu įpratumu svetimsalūs nelaiko subjektiais, bet objektiais. Pabaltijos kraštai buvo jų parduoti. Jie yra tiesioginiai kaltininkai del visuų mūsų vargų. Taigi, mums butų labai didelės moralinis smugis, jei mes butume tų pačių vokiečių malonei atiduoti ir turėtume savo prakaitu remti tū tautą, kuri buvo tiek žiauri mūsų atžvilgiu.

Atrodo, kad ir mūsų globėjai kaimyninėje zonoje nėra perdaug optimistiški del savo sumanymų DP įjungti į vokiečių ukį, nes yra pradėta nauja akcija: DP pradedama kelti į Angliją. Mūsų zonoje kiek kitaip žiurima į šj klausimą. DP yra įjungiami į darbą pakios stovyklose, o taip pat į kariuomenei reikalingą darbą. Nedirbančiųjų kiekis yra vi-

siškai mažas ir jis turi tendencijos dar mažėti. Jei butų įvykdytas sumanymas amerikiečių įmonėse ir įstaigose dirbančius vokiečius specialias pakeisti mūsų specialistais, tai mūsų tarpe, tur but, neliktų nė vieno bedarbio. Taigi, Tamsta pats matote, kad amerikiečių lietuvių nuomonės visiškai sutinka su mūsų nuomone, jog DP geriausia butų emigruoti, nes čia Europoje jiems nėra jokių perspektyvų.

Kita proga aš pamėginėsiu Tamstai duoti pilnesnį vaizdą, kas mes esame, kokios profesijos čia Vokietijoje daugiausia atstovaujamos ir koks mūsų išsilavinimas, o taip pat kitų žinių apie mūsų sąstatą. Manau, kad tos žinios Tamstai bus įdomios. Tuo tarpu aš galiu tik tiek pasakyti, kad tremtiniai sudaro labai pozityvų elementą, kuris bus didžiai naudingas tai šaliai, kuri jį priglaus. Tarpkariniais laikais iš Lietuvos ir, tur but, iš kitų kraštų emigrovo daugumoję tik toks elementas, kuris savo krašte negalėjo sudaryti patenkinančių sąlygų savo egzistencijai, ar tai del sunkių savo krašto ukiškų sąlygų ar del savo nesugebėjimo. Atsidurę dabar Vokietijoje, lietuviū sudaro visiškai kitą vaizdą. Tai yra toks elementas, kuris tėvynėje dirbo pozityvų darbą, kuris neįeškojo emigracijos pagelba savo buvį pagerinti: jis pats dirbo tėvynėje toms gyvenimo sąlygoms pagerinti ir kas yra šiuo atžvilgiu Lietuvoje gero pasiekta, tai yra to paties elemento nuopelnas. Ar tai butų aukštos kvalifikacijos intelektualas ar ukininkas, amatininkas ar darbininkas, visi jie Lietuvoje turėjo neblogas egzistencijos sąlygas, visi jie prisidėjo prie tų sąlygų sukurimo. Dėja, karo metu susidariusios Lietuvoje politinės sąlygos privertė kaip tik šj elementą pasitraukti į Vokietiją, nes kito jam kelio nebuvo. Atsiradęs Lietuvoje režimas kaip tik tokj pozityvų elementū turėjo eliminuoti, nes jis sudarė pavojų tam režimui, nes jis buvo ištikimas, kad ne fantastiškais "eksperimentais", bet tik pozityvū darbu galima pasiekti gerbuviu. Tokio darbštus ir kurybingo elemento jokiam krašte nėra perdaug ir kai kurių kraštų baiminimasis, kad panašūs emigrantai gali numusti krašto standartą, nėra pamatuotas.

Su širdingais sveikinimais, lieku Jus gerbiaš.

A. Vaitkus.

"DAUGIAU NĖ LAŠŲ Į BURNĄ" ...

(Vaidelis)

Parašė Pranas Eimutis

"Klausyk, Adomai: tu ir vėl praieitai nak-tį parėjai pasigėręs! Pasilakęs sugrįžai po to, kai jau daugelį sykių prižadėjai nepasigerti! Atsimeni?! Juk jau ne sykį prisiekei. O vis tas pats. Kada bus galas?!"

Adomas murgtelėjo sau po nosia "vėl prisikabino" ir savo pačiai, Onai, atsakė: "Kai aš parėjau — tu miegojai, tai kaip gali žinoti, ar aš buvau girtas, ar ne? Tiesia, truputį buvau paėmęs, bet tai nereiškia, kad buvau girtas".

"Aš ir miegodamas sulig tavo žingsnių suprantu, kada tu pasigėręs, o kada ne. Vakar tokiu būvai ir neišsisuksai!"

Adomas nukorė nosį. Nesmagu. Juk tiek sykių jis prižadėjo savo mylimosios prašymą išpildyti! Tiek sykių prisieki!

Vis sakė:

"Paskutinis sykis, brangioji. Daugiau nė lašo į burną"

Niurksojo jis, nukoręs nosį.

Niurksojo ir galvoje:

"Ištėsiu, ne koks iš manęs vyras! Neiš-laikau duoto žodžio. O pati tokia gera. Taip ji mane myli! Su bučkiau išleidžia, su bučkiau ir pasitiktų, jei pareičiau aktų neužsiptylęs. Gerai, kad ji mane dar pabara. Kas iš manęs butų, jei ne ji?..."

Jam Ona dažnai sakydavo:

"Girtuokli tu! Pragėrei visą savo gyvenimą! Pragėrei manų jaunus dienas! Kągi tu turi? Kur tavo sūtaupos? Vaikai apilyšę, visų pajuokiami. O tu viską smuklėje sukūsi! Susivaldyk, Adomai!"

Kiekvieną sykį Adomui buvo sarmata ir jis jautėsi nesmagiai. Vis sakydavo:

"Daugiau nė lašo į burną!"

Po truputį gerkškoti Adomas pradėjo jaunose dienose. Išsipyradavo iš tėvo vienam-kitam reikalui pinigų, sueidavo su vyrėsniais ir paušdavo. Nekartą už tai jį barė motina. Nekartą gavo pyliavos nuo savo tėvo. Jau tuomet Adomas prisiegdavo daugiau negerti.

Vykdamas į Ameriką, prižadėjo tėvui ir motinai ir "tū bjaurybę nė nepažiūrėti". Bet kai atvyko — pirmą dieną pas jį susirinko pažįstamų, kaimynų ir giminių. Susirinkę, pasivaišino. Vaisinosi ir Adomas ir nusigėrė taip, kad nežinojo, kur esąs ir ką beveikiąs.

Pažįstami ir giminės juokėsi:

"Tai grinorius!"

Skandėjo Adomui galvą sekamą dieną. Keikšnojo jis save ir rengėsi "niekad daugiau neimti nė lašo į burną". Per kelias savaites neėmė.

Netrukus pasitaikė giminaitės vestuvės. Šaukus buvo pokilis. Valgio ir gėrimo netruko. Išspradžių Adomas spyrėsi negerti. Bet prašė jį giminaitė, ragino ir kiti. O kai paragavo — ir daugiau reikėjo...

Tuomet jam pasidarė labai liudna. Jis

jautėsi visu skriaudžiamas ir verkė. Jam buvo galima paliktos tėvynės ir ten gyvenančių tėvų bei giminių.

Beverkdamas, kartojo:

"Turbut nelabasis mane pristojo. Kam aš taip laku, kad net nesuivaldau?..."

Zmonės juokėsi:

"Tai ne Adomas, bet degtinė verkia. Išsiblaivys ir vėl viskas bus gerai".

Po vestuvių, Adomas neragavo degtinės per ilgą laiką. Tuomet jam buvo smagu ir gera. Bet juk su gimimėmis, draugais ir pažįstamais reikia sueiti. Kaž koks apsigimimas jį traukė... Ir vėl Adomas, prie kiekvienos progos, pradėjo degtinę traukti, kaip veršius-kas pienu...

Susipažino jis su gražiaja Ona, dabartine savo žmona.

Ona, sužinojus, kad jis dažnai "paima", jam sakė:

"Kai prašysi manęs už tave tckėti — sutiksiu tik su viena sąlyga".

Adomas paklausė:

"Kokia?"

"Jeji prižadėsi nepasigerti".

Adomas iškėlė dešinę ranką aukščiau galvos ir išdidžiai pareiškė:

"Del tavęs, brangioji, padarysiu viską. Supranti, Ona — niekad nepasigersiu!"

"Tikiu. Bet išlaikyk duotą žodį".

"Išlaikysiu!"

Per savo vestuves Adomas tik vieną degtinės stikluka išgėrė, kai tėvas prie durų juos sutiko iš po šliubo sugrįstant.

Ona jį glamonėjo, bučiavo ir vis kartojo:

"Myliu ir mylėsiu tave, Adomai, nes tu esi geras — savo prižadą pildai. O atsimink — girtuokliu aš nekenčiu".

Po apsidėdimo, ilgokai Adomas svaigalų neėmė į burną.

"Girioje gimęs, vilkas į girią ir žiuri".

Už kiek laiko Adomas pradėjo retkarčiais su savo darbo draugais išeiti ir po stikliuką-kitą išsimesti.

Sugrįžus namo, Ona jam pastebėdavo:

"Adomai, tu laūžai savo prižadą..."

Adomas atsakydavo:

"Tik šj sykį — daugiau nė lašo į burną".

"Žiūrėk, kad taip ir butų".

"Tikrai bus".

Laikui bėgant, nebuvo tos dienos, kad Adomas nepareitų bent kiek išsigėręs. O budavo tokių dienų, kad jis sugrįždavo vos kotas pavilkdamas, liežuvį vos apversdamas.

Kalbėdavo jam Ona gražiai. Nepaklausius gražių žodžių — bardavo.

Jis, kaip per miglas, žiūrėdavo į savo gražiąją Oną, klausydavo jos gražių ir piktų žodžių ir vis užtikindavo daugiau nepasigerti.

Ir šj sykį, kai Ona jį barė, Adomas kelis sykius pakartojo:

"Paskutinis sykis, brangioji! Paskutinis! Daugiau nė lašo į burną!..."

Mintys

Išmintingųjų rašalas yra vertinggesnis, negu kankinių kraujas.

Romanas yra artistinis gyvenimo džiaugsmo išreiškimas.

Garbė ir turtas, be išminties, neuztikrina nuosavybės.

Meilė, sakome, yra gyvenimas, tačiau meilė be vilties ir tikėjimo yra agonizuojanti mirtis.

Kas atima kitų laisvę, tas neris laisvės niekur.

Tikybų yra daug ir visokeriojų, bet išmintis ir gėrybė tėra viena.

Pedantas: asmuo, turijš daugiau apsisvietimo, negu jis galėtų suvartoti.

Gyvenimas yra karas — tarp lyčių.

Juo daugiau žmogus žino, juo daugiau jis suprastėja. Žinoti, kad žinai — tai galybė.

Taika ateina tam, kas atneša ją: džiaugsmas tam, kas teikia jį. Betgi tobulus supratimas ateina vien tam, kas myli tobulai.

Viešų kalbėtojų yra trijų rūšių: pamokinančių, palinksminančių ir sugėdusių.

Dalykai laujas buti antgamtiniais, kada mes suprantame juos.

Gyvenimas parupina rašytojui tėmų.

V. J. B.

Visi Dalyvaukite Susivienijimo 60 Metų Jubiliejaus Vajuje

Vajaus Komisija:
 ADV. W. F. LAUKAITIS,
 F. DARGIS,
 DR. M. J. VNIKAS.

SUSIVIENIJIMO ĮATEITIES KELIAI

SPECIALIS TĖVYNĖS SKYRIUS

Šis skyrius įvestas SLA 60 metų Jubiliejaus Vajaus Komisijos nutarimu ir skirtas Vajaus reikalams ir Susivienijimo fraternalių naudų veiklai plėsti.

Vajaus Vedėjas
 S. E. VITAITIS

Ši Skyrių Veda
 DR. P. DAGYS.

Tikrovė gražesnė už gražiausias pasakas

Vienoje persų pasakoje randame gražia gyvenimo tikrovę.

Pasakoje pasakojama, kaip karta sunkiai susirgo šalies valdovas. Giliai nuliudo visi ministrai, visi valdininkai ir piliečiai, nes karalius buvo labai geras ir visi jį mylėjo.

Vienas išmintingasis gydytojas tarė: "Karalius giliai nuliudęs. Pasakokite jam apie viską, kas gražiausia pasaulyje, jis užsims savo ligą, savo nuliudimą ir pasveiks".

Valstybės vyrai, mokslininkai paklausė gydytojo patarimo ir pasakojo karaliui apie įvairiausius įvykius, apie įvairius kraštus ir visokias gražiausias pasakas.

Karalius ilgai klausėsi, bet visi pastebėjo, kad karalius dar daugiau nuliudo. Tada vienas ministrų paklausė: "Valdove, ar tai Jums nepatinka?"

Karalius atsakė: "Jūs daug gražių dalykų ir pasakų papasakojote, bet savo šalį ir kraštą pamiršote ir nieko jame gražaus neradote. Aš liudžiu, kad Jūs budam valstybės vyrai nieko neradote savo krašte apie ką galėtumėte pasakoti."

Iš šios gražios pasakos mes daug ko galėtume pasimokinti. Mes esame tauta. Mes įdomaujames apie viską, kas atsitinka pasaulyje, kas yra įvairiose tautose, bet visada pamirštame savo. Mes baigiame pasakoti svetimųjų bangose ir nebežinome nė savo gražių dainų, nebemokame nė savo pasakų bei padavimų, kurios ėjo iš lūpų į lūpas kartų kartoms. Mes lengva

širdimi atsižadame savo gražiosios ir seniausios pasaulyje kalbos. Mumyse baigia gėsti mūsų tautos siela ir gyvybė.

Mes pamirštame ne tik savo tautą, bet ir savas organizacijas. Pavyzdžiui, kad ir mūsų SLA. Tiek metų ištikimai stovėjo lietuvių ir lietuviybės sargyboje, tiek daug suteikė pagelbos savo broliams ir sesėms jų nelaimės atsitikimuose. Jei viską paimti tikrai, tai SLA šiandien turėtų turėti kelias dešimtis, o gal šimtus tukstančių narių, bet kur jie šiandien? Kodel taip yra?

Daugelis lietuvių prisirašo prie įvairių kitų tautybių susivienijimų. Šie visi lygus anai pasakai, kuri parodo, kad žmonės mato kas gražu ir gera tik pas svetimus, bet pas save nieko neranda. Tačiau iš tos pačios pasakos matome, kaip giliai nuliudo valdovas dėl tokio žmonių aklumo.

Ir mes jei taip elgiamės, labai skaudžiai nukriaudžiame savo gražiąją ir garbingąją tautą ir esame verti ne tik pabarimo, bet ir pasmerkimo.

Gyvenimo tikrovė tokia: visą ką žmogus turi, tą jis patsai užsidirba ar pasistato. Visą ką žmogus randa, tą jis randa tik per save ir pas savus, savo tautoje. Tai ir mes jei norime ko ieškoti, rasti ar kitiems parodyti ir duoti, tą visą pirmiau turime rasti savyje ir pas save išauginti. Tai yra gyvenimo tikrovė. Te ši tikrovė buna gražesnė už visas viliojančias ir gražiausias svetimųjų pasakas.

Mūsų organizatorių vargai

Amerikos lietuvių visuomeninių veikla ne tik nedėkinga, bet ir labai sunki. Amerikos lietuvių visuomenė, apsiolutėje daugumoje, gyvena vien iš savo darbo, kurio valandos gana ilgios. Visuomenei veiklai laiko labai mažai. Todėl daugelis gabnių, veiklių lietuvių nuo bet kokios visuomeninės veiklos yra senai jau pasitraukę.

Tokių institucijų, kurios galėtų suteikti visuomeniniam veikėjui pragyvenimą ar pagalbą, beveik visai neturime. Jei yra viena kita lietuviška įstaiga, tai jose darbo valandos dar ilgesnės ir patsai darbas nėra lengvesnis.

Kiekvienas žmogus, atlikęs savo darbą, nori turėti nors valandėlę poilsio, nors valandėlę paskirti savo reikalams, nors valandėlę praleisti su savo šeima. Taip laiko ir nelieka.

Bet gyvenime pasiŕventę ir idealistų niekuomet netruko. Yra net tokių, kurie visą savo uždarbį ir santuoką skiria tautos ar labdarybės reikalams. Šimtai SLA kuopų vadovų, mūsų Vajaus organizatorių, pamiršta save, pamiršta savo poilsį ir malonumus ir lyg "amžinai keliaujantis žydas" jie eina iš šeimos į šeimą, iš namo į namą,

ir lyg senieji tautos vaidylos šaukia tautiečius į lietuviybę ir brolišką šeimą.

Šių jų pastangų niekas negali įvertinti ir už atliktus žygius niekas jiems negali atmokėti. Vysi gerai suprantame jų pasiimtos naštos sunkumą, tik ne visi jiems norime ateiti į pagalbą.

Todėl kai dabar vyksta naujų narių prirašymo vajuje visame įkarštyje ir kai organizatoriai ir veikėjai be poilsio dirba kilmų darbą, prisidėkime ir mes prie jų pasiŕventimo. Be ilgo varginimo ir be didelių įkalbinėjimų, prisirašykime prie SLA, kartu nurodykime savo gimines, kaimeynus, pažįstamus ir patys juos pakalbinkime prisirašyti.

Mieli Organizatoriai: Jūsų darbas sunkus ir varginantis. Bet Jūsų pasiaukavimas ir pasiŕventimas savo tautai ir lietuviybei nepalikis neįvertintas. Jūs jau dabar mūsų tautos didžiosios veiklos esate vadovybėje savo darbais ir savo idėjomis. Ir bukite tikri, kad anksčiau ar vėliau gerieji mūsų tautos žmonės paseks Jus ir įvertins Jūsų atliktą neįkainuojamai brangų darbą.

Vajaus Vedėjo Raštinės Pranešimai

Konversijos ir SLA 60 metų Jubiliejaus Vajaus organizatorių prirašytai ir Centru prisijūstais naujais nariais ir užrašyta apdraudos suma stovis yra sekantis:

Nauji Užrašyti nariai apdrauda	
J. Aymanas, 38 kp., Brooklyn, N. Y.	11 \$6,000
M. Kayokas, 304 kp., Buffalo, N. Y.	7 4,000
P. Žilinskis, 75 kp., Los Angeles, Calif.	7 3,500
A. K. Martinas, 371 kp., Cambridge, Mass.	6 4,500
J. Radzevičius, 66 kp., Ansonia, Conn.	4 2,000
P. Šukys, 14 kp., Cleveland, Ohio	4 2,000
K. P. Develkis, 301 kp., Cicero, Ill.	4 1,500
A. J. Matulevich, 216 kp., Erie, Pa.	4 1,500
M. Aftukienė, 75 kp.,	

Los Angeles, Calif.	4	900
J. Overaitis, 352 kp., Detroit, Mich.	3	3,000
A. Dzimidas, 11 kp., Waterbury, Conn.	3	2,650
J. Swipas, 192 kp., New Kensington, Pa.	3	1,750
S. Mockus, 43 kp., So. Boston, Mass.	3	600
Ellen Slivynas, 370 kp., Philadelphia, Pa.	3	300

Pastoviai skelbiami tik tie organizatoriai, kurie yra prisijūstę Centru nemažiau 3 naujus narius. Yrą nemažiau organizatorių, prirašusių po 2 naujus narius ir po vieną, kurie pateks į pastoviai skelbiamą sąrašą papildę savo kreditus bent iki 3 narių.

Šią savaitę Centrą pasiekusieji organizatorių veiklos daviniai yra šie:
 J. Aymanas, 38 kp., Brooklyn, N. Y. 4

N. Mockus, 75 kp., Los Angeles, Cal. 2
 J. Zapolis, 122 kp., Chicago, Ill. 1

Organizatorių veiklos davinius skelbiam tik tuomet, kai gauname jų prirašytų naujų narių aplikacijas. Yra gauti keturių organizatorių pranešimai, kad birželio mėnesio jų kuopų susirinkimuose priimta 12 aplikantų, jų veiklos davinius paskelbsime kai gausime aplikacijas. Bet jau dabar galima sakyti, kad šią savaitę Vajaus Vedėjo raštinę yra pasiekę 19 naujų narių.

Vyriausias Vajaus fronto vadas, brolis J. Aymanas, tiek pažengę pirmyn, kad beveik nebelieka jokio pavojaus jų pozicijai kam kitam pralenkti birželio mėnesyje. Nežinome nei vieno organizatoriaus veiklos tokių davinijų, kurie sudarytų pavojų brolio Aymano užimtai pozicijai.

Vajaus vedėjo raštinė pradeda šios savaitės darbą labai linksmoj nuotaikoj. Mat gautas daug žadantis dukiškas pranešimas, butent:

M. Kvaratiejus, SLA 142 kp. organizatorius iš New Haven, Conn., praneša: "Visokie paibeliai sutrukdė man darbą Vajaus fronte ir iki šiol negalėjau visu rimtumu darbo pradėti. Bet pagaliau ir mudu su broliu Antanu Žimkum jau pradėjome darbuotis. Ant greitųjų sučiupom 3 naujus narius, kuriuos neužilgo gausite. Užtikrinu, kad mūsų pradėtas darbas nesustos".

Laukiame panašių dukiškų pranešimų ir iš kitų SLA vajuje veteranų, kaip brolio Juozo Lekio iš So. Bostono, brolio Antano Kriaucelio iš Worcesterio ir kitų mūsų tautiečių. Vyrai pajudinkime žemę, nes dukių tautos unaras pavojuje!

F. Kesleris, SLA 53 kp. organizatorius iš Chelsea, Mass., rašo: "Malonėkite ir mane priimti į organizatorių sąrašą, nes šiuo mėnesyje esu išrinktas Vajaus organizatorium".

Brolis Kesleris jau seniai užregistruotas Vajuje ir savo kreditui jau turi vieną naują narį. Matoma, brolis Kesleris nepastebėjo Tėvynėje, kuomet jis buvo paskelbtas Vajaus organizatorium kartu su kitais organizatoriais.

Ona Garcia, SLA 64 kp. sekretorė iš Baltimore, Md., rašo: "Noriu užregistruoti Vajuje, nes esu kuopos įgalota tam darbu. Malonėkite prisiūsti visas informacijas ir reikalingus spausdinius Vajaus darbui. Jau turiu porą kandidatų SLA narytei ir pasistengsiu energingai pasidarbuoti Vajuje".

Jei sesuo Garcia pasistengs energingai pasidarbuoti, be abejonės ji bus sėkminga Vajaus veikloje. Linkime jai geriausio pasisekimo.

P. B. Bellis, SLA 204 kp. sekretorius iš Tamaqua, Pa., rašo: "Užregistruokite mane SLA 204 kuopos organizatorium Vajuje. Vieną naują narį jau esu prisiūntęs ir pasistengsiu gauti daugiau aplikantų".

Be abejonės brolis Bellis gaus daugiau aplikantų, jei tik pasistengs energingai pasidarbuoti. Linkime geriausio pasisekimo.

Ivairenybės

Ką žada rytoj? Į tai vienas D. Britanijos humoristas atsakė šitaip:

1948 metai: Vokiečiai maitinasi du kartu geriau už anglius ir vėl bus arogantiški.

1949 metai: Vokiečiai taip gerai maitinasi, kad jau pajėgs dešinę ranką pakelti į viršų ir sušukti "Heil Hitler!" Angliai bus taip nusilpę, kad nebepajėgs jų sudrausti.

1950 metai: Vokiečiai bus tiek atkūtę, kad viešai tvirtins, jog Hitleris tebegyvas. Kas žino gal ir turės raciją. Bus sudaryti nauji vokiečių armijos kadrai.

1951 metai: Dešimties milijonų vokiečių armija bus geriausiai pasaulyje apginkluota ir maitinama. Kai paskutinis britų pulkas ruošis aplėisti Vokietiją ir Hamburge suruoš vokiečių vaikams atsiveikimimo pobuvį, Kalėdų senelio rubais pasirėdęs pasirodys Hitleris. Jis tada pareikš, kad jo kantrybė baigė išseksti. Po to, koks nors francuzas sučiaudės ir įžeis tuomi Vokietiją. Viskas prasidės iš naujo. 1952 metų Kučias angliai praleis slėptuvėse ir be kalakutų.

Tremtiniai Europoje ruošiasi statyti lietuvišką filmą ir laukia licenzijų, kurias tiksliai gauti.

LOOK AT THE RECORD

With
 Vitalis Bukšnaitis

Many readers of this column have written letters which deplore the fact that the Lithuanian Alliance of America does not have a much larger membership than it now enjoys. Each of these letters attempts to explain why the world's oldest, largest, and most prosperous Lithuanian fraternal organization happens to be in this peculiar predicament at this time, but most of these explanations overlook the most important reason: the members themselves are complacently neglecting their own responsibility in this respect, foolishly secure in the belief that their Lodge organizers are well able to cope with the problem of recruiting new members.

This line of reasoning just doesn't work out satisfactorily. It might, in an organization sponsored and supervised by one or another political or religious group, but in an organization like the Alliance, which operates along traditional American concepts of democracy, we are no more likely to increase our membership by depending upon our Lodge organizers than it would be likely to increase the number of citizens who cast their ballots in local elections in our town, city or state, only by depending upon the efforts made by the various district election officials. Recruiting new members to the Alliance is as difficult as getting additional voters to the polls.

What I'm trying to say is that if you are really interested in recruiting new members into the Lithuanian Alliance of America, you must use the same method of approach as you use to get your neighbor to cast his or her ballot in a municipal, state, or national election. You've got to get yourself vitally concerned about the matter, and you have to transmit your convictions by means of personal approach and contact. After all, when it comes to convincing your own friends that they should become members of the Alliance, you are certainly in a better position to do this than is any organizer.

This is not intended to cast any reflections upon any of our Lodge organizers, most of whom are experienced and able members of the Alliance. But the point is that there is a limit to what even such experienced and able people can accomplish, especially if they do not have the cooperation of the rank and file membership. The fact still remains that the organizer just can't accomplish anything unless members take care of the preliminary groundwork which will prepare the way for the organizer's final touchés. Your organizer is absolutely helpless and impotent unless you yourself prepare the path for him to follow.

There isn't a reason in the world why the Lithuanian Alliance of America shouldn't at least double or triple its membership before the convention in Boston next year. And it is my firm conviction that if the Alliance fails to do so, it will be the fault of no one except the present membership. Every member of the Alliance should take it upon himself to approach his non-member friends and acquaintances, concentrating upon the advantages of membership in our organization. After which, he should submit the names of his candidates to his local Lodge organizer, who will follow up on the original approach.

Even then, the responsibility of the member is not concluded. It is up to him to inquire regarding the progress or lack of progress made by the organizer. He should always feel that he has a personal interest in what progress is made regarding the candidate in question, until the day arrives when the candidate actually becomes

a member of the Alliance. It is interesting to note that most of us are content to submit to our organizer the names and addresses of potential members, after which we invariably relax and wait for results. It just doesn't work out exactly that way. These half-way measures will never be successful — you have to personally see them through.

Because it has so often been done before, this column will not at this time discuss the reasons why it is advisable to increase the membership of the Lithuanian Alliance of America. Most of us agree that the Alliance should increase its membership materially for the reasons stated in previous columns. What we are primarily concerned with right now is the method to be followed in attaining our goal. The question to be answered is: shall we personally follow up our preliminary discussion of the merits of the Alliance with those of our friends who might be potential members, or shall we leave it up to our organizers?

With all due respects to our local Lodge organizers, let us all acknowledge one incontrovertible fact: new members of the Alliance can only be recruited by members who are able to explain why they themselves are members of that organization. And if you can't convince your own close friends that they should become members of the Alliance, you certainly shouldn't expect your local Lodge organizer to do so. After all, the organizer's job is to actually sign up the candidate for membership. Your job is to convince the candidate that it is his duty to become a member of the Lithuanian Alliance of America.

Let's take a quick glance at the Record of the Lithuanian Alliance of America. You will find that in most instances Americans of Lithuanian descent who become members of the Alliance become permanent members of the organization. But you will also find that it invariably requires the most ingenious kind of pleading, cajoling and convincing to get them to join in the first place. A look at the Record will prove that the Alliance, due to its adherence to the American concept of democratic operation, attracts more permanent candidates for membership than does any other national Lithuanian fraternal organization in the world.

And this brings us right back to our original assertion: if we are to double or triple the membership of the Lithuanian Alliance of America, we will be successful only when every one of us makes a determined effort to convince, personally, every non-member friend and acquaintance that it is to his or her personal benefit to become a member of the Alliance. And the best argument you can use to accentuate your point is the fact that you yourself are a member. Tell your friends why you are a member of the Alliance. Send us their names and addresses, so that we may mail them any available literature which might cover points you overlooked.

Then, give your local Lodge organizer a list of these friends, so that he might follow up your original contacts. Just keep in mind how tough a job it was to get you yourself to become a permanent member of the Alliance, and how long a time it required for you to actually sign up, and you'll be less likely to become discouraged in this effort. And above all, let's not overlook the fact that there is a definite prestige we enjoy, as members of the oldest, largest, and most prosperous Lithuanian fraternal national organization in the world!

PAŽINKIME SAVO SUSIVIENIJIMĄ**Aiškina
DĖDĖ PILYPAS****NEIŠMINTINGAS NUOSPRENDIS**

SLA kuopos susirinkime vienas naujas narys pakiaša kuopos sekretoriui savo apdraudus palydymą ir pareikalauja:

— Išmokėkite man priklausančius pinigus! Kiek aš gausiu pinigų?

— Jei būtina reikalingi pinigai, tai pasiskolink iš Susivienijimo. Kam keisti jau 8 metų senumo palydymą į pinigus ir nuostolius panešti — aiškina sekretorius.

— Kokius nuostolius? Juk aš gausiu savo sumokėtus pinigus atgal — spiriasi narys.

— Tokios gyvybės apdraudomas pasulyje nėra, kad narys kada tik užsimanęs galėtų visus jo sumokėtus pinigus atsiimti.

— Mano tėvas atsiėmė arti visus jo sumokėtus pinigus apdraudus kompanijai, tai kodėl Susivienijimas neatmoka visų sumokėtų mano pinigų? — pikta klausia narys.

— Taigi, kodėl Susivienijimas negali atmokėti nariams visus sumokėtus pinigus? — pasigirsta balsai susirinkusių narių tarpe.

— Palaukite, broliai ir sesės, palaukite! — įsikiša Dėdė Pilypas. — Per kokį laiką Tavo tėvas mokėsiu mokėjo apdraudus kompanijai? — kreipiasi Dėdė Pilypas į pinigų reikalaujantį narį.

— Nežinau, gal per kokius 20 metų ar ilgiau, sakė kokį ten endowment, ar kaip ten vadina tą laikotarpį — aiškina užraudęs jaunuolis.

— Matai, jei nežinai, tai kam kalbi tokius niekus! — subara Dėdė Pilypas.

— Kaip tai niekus? Atsiėmimas sumokėtų už apdraudą pinigų, tai niekai! — protestuoja narys.

— Tu nežinai ką kalbi ir Tavo kalba yra niekai! — rimtai aiškina Dėdė Pilypas. — Tavo tėvas turėjo 20 metų apdraudą su pinigų taupa ir todėl po 20 metų atsiėmė sutaupytus pinigus. Tokią pačią apdraudą ir Susivienijimas turi. Iki 32 metų amžiaus narys įstojęs į Susivienijimo taupomąją apdraudą 20 metų laikui gauna daugiau pinigų, negu sumoka Susivienijimui. Tokie nariai per 20 metų turi apdraudą, kuri jiems nieko nekainuoja.

— Žinai, mano tėvas buvo jaunesnis, negu 32 metų amžiaus, kuomet įstojo į apdraudus kompaniją ir tai negavo visų sumokėtų pinigų atgal — pagaliau atvėšęs prisipažįsta narys.

— Tas reikiškas, kad Susivienijime net taupomosios apdraudus mokėsčiai yra mažesni, negu daugelyje apdraudus kompanijų — paaiškina Dėdė Pilypas. — Pasakyk man atvira, ar Tau būtina reikalingi pinigai, kod nori atsiimti rezervo pinigus?

— Pinigai man nereikalingi jokiam būtinam reikalui, bet ir apdrauda nereikalinga — aiškinasi narys.

— Kodėl Tau apdrauda nereikalinga? — Todėl, kad apdraudą gaus kas kitas tik po mano mirties. O man visai nesvarbu kas atsitiks ir ką darys su manim kai busiu numiręs. Jei norės, galės šunims užšerti mano lavoną — argumentuoja jaunuolis.

— Durnai kalbi, vaikelai — pastebėjo apysėnė moteris.

— Taip kalba ir tokio nusistatymo laikosi tik paskutiniai saumyliai, nepajėgianti išmintingai protauti, kurie negerbia net savo tėvų, kurie neturi jokio žmoniško jausmo, tai be jokios garbės žmogaus vardu gyvenanti sutvėrimai — rimtai aiškina Dėdė Pilypas. — Žinai, Tu vaikelai nenori prieš šios rūšies sutvėrimų priklausyti...

— Bet daugelis net senesnio amžiaus žmonių taip kalba ir taip elgiasi — susigėdęs teisinasi jaunuolis.

— Žinau, kad nemaža yra tokių neišmintingų žmonių, bet ar išmintinga jaunam, inteligentiškam vyrui, kaip Tu, imti pavalydį iš tokių neišmanėlių? — mokina jaunuolį Dėdė Pilypas. — Pats žinai, kad įstatymai ir valdžia nustato tvarką kaip turime elgtis su numirėliais. Nei vienas, senas ar jaunas, nežinome kas atsitiks su mumis rytoj ar poryt. Dažnai gyvenimas pasityčia į iš tokių, kurie nusprendžia, kad jiems sveikatos ir gyvybės apdrauda nereikalinga. Mūsų pačių kuopoje turime du senesnius tokius atsitikimus. Štai brolis Juška porą metų atgal nusprendė, kad jam ligoje pašalpa nereikalinga ir išstojo iš pašalpos. Atmenate, ką brolis Juška aiškino, kad jis per 15 metų prigulėjo pašalpoje ir nereikėjo pašalpos imti, todėl nusprendė, kad ir ateityje nereikės. Keturį mėnesius po išstojo iš pašalpos jis sužeidė ir apie šešis mėnesius žmogus sirgo. Kai kurie iš jų norėjo pasekti broli Jušką...

— Durnius būvau, kad nepaklausiau

Jūs įspėjimų, Dėdė — skundžiasi Juška.

Antrąs atsitikimas, tai velionio Antano Bieliuko traginga mirtis. Nusprendė, kad jam apdrauda nereikalinga ir už kelių mėnesių po to, žuvo automobilio nelaimėje.

Paliko savo jauną šeimą be cento, net palaidojimui giminės turėjo pinigų sudėti. Visi šį tragingą atsitikimą žinote.

— Aš pats daviau 10 dolerių velionio Bieliuko šeimos sušelpimui, kuomet mūsų kuopa tam reikalui pinigų rinko — pasigiria jaunuolis.

— Matai, tas parodo, kad esi kilnios sielos jaunuolis ir kitų nelaimės atėjimui — pagiria Dėdė Pilypas. — Juk nenorėtai apsunkinti savo tėvus ir gimes ar negarbė jiems padaryti. Kiekvienas normalus ir išmintingas žmogus stengiasi gyventi taip, kad ir po mirties jį žmonės prisimintų kaip dorai ir išmintingai gyvenusį ir ką nors gero ir kitiems žmonėms padariusį.

— Pagaliau, apdrauda nereikiška, kad tik po mirties kiti pinigų atsiima. Moderniška Susivienijimo apdrauda kiekvienam savo nariui užtikrina ir pinigų susitaupymą. Parodyk savo apdraudus palydymą — pavartęs apdraudus palydymą Dėdė Pilypas aiškina toliau:

— Jau aštuonių metų senumo skyriaus N-2 apdraudus palydymas. Reikiška mokesčius reikės mokėti tik per sekančius 12 metų ir po to turėsi \$1,000 apmokėtos apdraudus, už kurią mokesčių nereikės mokėti iki gyvos baus. Į šią apdraudą įstoja 20 metų amžiaus budamas ir metinių mokesčių Centru moki \$26.24. Reikiška per 20 metų viso Centru sumokėsi \$524.80, taigi turėsi arti dvigubai didesnę apdraudus sumą, negu pinigais už ją sumokėsi.

— Bet tai ne viskas. Kartu eina ir pinigų taupymas. Tavo apdraudus palydymą jau 8 metų senumo, taigi aštuntais metais tavo apdraudus palydymo piniginė vertybė paauga \$19.71, reikiška už \$1,000 apdraudą Tau reikiška sumokėti tik \$6.53 per metus. Kas metai Tavo palydymo piniginės vertybės prieauqlis bus didesnis ir didesnis, iki 17 metais piniginis prieauqlis susilygins su metiniais mokesčiais, o 20 metais piniginis prieauqlis pasieks \$35.15, reikiška viršins net \$8.91 Tavo sumokamus metinius mokesčius.

— Bet gi, piniginės vertybės nelieka po 20 metų, kuomet už sumokėtus pinigus gami arti dvigubai didesnę apdraudus sumą — tikrina jaunuolis.

— Priešingai! — užginėina Dėdė Pilypas. — Apdraudus palydymo piniginė vertybė ne tik niekuomet nepražūsta, bet dar paauga uždirbamu metiniu nuosimėiu ir po to, kai palydymas patampa apmokėtos apdraudus palydymu. Pinigus narys gali atsiimti kada tik nori.

— Aš to viso nežinojau ir todėl norėjau atsiimti pinigų ir pamesti Susivienijimą — aiškinasi jaunuolis.

— Kai dabar jau visų apdraudus padėty aiškiai žinai, pasakyk man, ar būtų išmintingas Tavo žygis dabar atsiimti rezervo pinigų ir pamesti Susivienijimą?

— Žinoma, neišmintingas būtų mano togis žygis. Dėkoju Dėdei už pasiaikinius ir pasiikisui SLA nariu. Bet Dėde nepaaiškina kodėl negalima atsiimti visus sumokėtus pinigus už apdraudą, kada tik narys pageidauja pinigų atsiimti — teiraujasi jaunuolis.

— Paaiškink Dėde apie tai — reikalauja ir kiti nariai.

— Kitu kartu apie tai paaiškinsi. Visciems suprantamai šį klausimą išaiškinti užimtų ilgėsnį laiką, o susirinkimas dar turi visą eilę svarbių reikalų apsparstyti — pasaugojo Dėdė Pilypas ir ramiai atsisėdo. Visi susirinkusieji su tuo sutiko.

Neužmirškime Emigrantų Fondo

Išmintingi žmonės sako: kad visi visuomeniniai darbai išplaukia iš žmonių interesų ir paties gyvenimo reikalavimų.

Kai mūsų senoji tėvynė Lietuva paspekdo karo liepsnų ugnyje, kai šimtai tukstančių mūsų tautos brolių viską paliko: savo turtą, savo namus, bėgo nuo naujai užplustančių okupantų ir atsidūrė didžiausiam varge, jiems buvo reikalinga labai skubi šalpa ir visokeriopa pagelba.

Bet šiandien patys trebiniai sako: "Jei ne vakarų demokratijų žmoniškumas, jei ne UNRRA, mes butume badu išmirę. Dabar mes norime iškeliauti į kraštus, kur galėtumė dirbti ir ramiai praleisti savo dienas?"

Girdime, ką jų lupos kalba. Be to,

mes patys gerai nusiųokijame, kad jie nori imigruoti ir imigracijos klausimu esame susirupinę ne tik mes, bet ir Amerikos Kongresas. Imigracijos klausimas tai ne tuščias, tai aktualiausias dalykas šių dienų. SLA suprasdamas naują laiką ir naujus reikalavimus ne veltui atgaivino Emigrantų Fondą. Tik galia, kad iki šiol dar ne visi gerai suprato šio Fondo reikšmę ir tikslus.

Tiesa, viena dalis Amerikos lietuvių, kurie laiko save lietuviais, bet tarnauja Maskvai, vis šaukia, kad pabėgėliai yra naciai, fašistai, žmogžudžiai. Kodėl tauti baurina savo brolius? Ar geram žmogui taip tinka kalbėti, spręskite patys. Bet raudonasis kvilingas Justas Paleckis savo atsišaukimo lapelyje, kurį išplatino tarp tremtinių, sako: "Sunku suprasti kodėl pabėgo Kirša, Skardžius, Rukas, Kardelis, Kruminas, Pilka, Rymidis ir daug kitų. Galima drąsiai pasakyti, kad 70-80% pabėgėlių, tai žmonės, kurie pabėgo pasidavę panikai". (Skaityk 2-ame atsišaukimo puslapyje nuo 8 eilutės). Pabaigoje atsišaukimo Paleckis sako: "Mes esame tikri, kad sveiko lietuvių emigrantų dalis, t. y. didžiulė jų dauguma, įvertindama visą, artimiausiu laiku padarys vienintelę teisingą išvadą ir grįš į gimtinę..."

Taigi, jei J. Paleckis, budamas prišakyje Lietuvos išdėvė (tikriausiai ne savo gera valia, bet priverstas), tvirtina, kad 70-80% tremtinių yra nekalti ir prašo grįžti, tai kaip Amerikos komunistai, kurie save vadina lietuviais, gali mesti tokį baisų apkaltinimą, kad visi DP yra fašistai ir kruvini žmonės. Visgi Paleckio pasisakyka reikiška laikyti teisingesniu ir vertingesniu.

Nežiūrint visko, visi gerieji ir ištikimieji lietuviai žino, kad bailsi nelaimė užgulė mūsų kraštą ir mūsų tautą. Likusiems tėvynėje mes nieko pagelbėti negalime, bet tremtiniais, kurie taip sunkiai vargsta ir kuriuos pasiekti galime, turime visi padėti. Tą verčia daryti mūsų žmoniškumas, mūsų gailėstingumas. Tikriausiai ir geriausia pagelba šiandien yra, juos išgabenti iš to nelaimingo krašto, kuris dėl gruboniškumo virto griuvėsiais. Geriausia pagelba, juos imigruoti ir surasti jiems darbą ir duoną.

Todel SLA atgaivino Emigrantų Fondą, todėl SLA padeda savo nariams patarimais del afideiviti ir visą daro todėl, kad suprato laiko svarbumą ir tikrąjį pagelbos kelią.

SLA Emigrantų Fondas eina drąsiai savo keliu, nes šiuo laiku imigracijos klausimas vienas iš svarbiausių. Vienintelė tikra pagelba ir tikriausia pašalpa jų sunkiam gyvenime yra imigracija.

Todel visi, kas neužmiršo brolių vargų, gausiai remkite SLA Emigrantų Fondą, nes jis pirmasis praskynė kelią į tikrąją pagelbą.

Pabaltijo valstybių klausimas

Roosevelto-Sikorskio pasikalbėjimuose

Iki 1945 metų buvęs Nepriklausomos Lenkijos ambasadorius Washingtono Jan Ciechanovski praėjusių metų pabaigoje Jugtinėse Valstybėse išleido vertingą ir įdomią anglų kalba knygą "Pralaimėjimas pergalei" ("Defeat in Victory"). Tarp visos eilės kitų politinių atžilvių įdomių dalykų autorius šioje knygoje aprašo ir 1941 m. balandžio mėn. tuometinio Lenkijos egziliinės vyriausybės Londone šefo generolo Vlado Sikorskio lankymąsi Washingtono ir jo pasikalbėjimus su prezidentu Rooseveltu. Gen. Sikorskis tuomet net kelis kartus buvęs prez. Rooseveltui priimtas Baltuosiuose Rumuose. Ambasadorius Ciechanovski visuomet lydėjęs gen. Sikorskį į Baltuosius Rumus ir dalyvavęs tuose pasikalbėjimuose.

Vienu tokio pasikalbėjimo metu gen. Sikorskis išdėstęs Rooseveltui savo planą — po karo sukurti Centro ir Rytų Europos tautų federaciją, į kurią jis buvo numatęs įtraukti Lenkiją, Čekoslovakiją, Vengriją ir visas tris Pabaltijo valstybes: Lietuvą, Latviją ir Estiją. Rooseveltui ši idėja patikusi, bet jis pastebėjęs, kad, vykdydamas šį savo sumanymą, Sikorskis susilausiąs kiličių iš Sov. S-gos, nes šis "rytinis kaimynas" jau paskelbęs, kad trys mažosios Pabaltijo demokratijos esančios Sovietų Sąjungos dalis. Tai sakdamas Rooseveltas nusikvatojęs. Tuomet Lenkijos premieras jo paklausęs:

"Pone prezidente, ar aš į tą dalyką turį žiūrėti, kaip į galutinai užbaigtą?"

"Aš tam nematau jokio pagrindo", atsakęs Rooseveltas. "Atkreipiu Tamstos dėmesį į mūsų stiprų oficialų pareiškimą Baltijos valstybių klausimu, kurį praėjusių vasarą padarė Sumner Welles ir kurį Tamsta tikriausiai atsimeni. Kiek tai liečia Jungtines Valstybes, mes jo laikomės. Jus pasiuntinys pasakys Tamstai, kad jo kolegos, Lietuvos, Latvijos ir Estijos ministrai, pusėtinai juda Washingtono. Pirma mūsų politikos pagrindu ir yra: nepripažinti vienašalių permainų, įvykdytų jėga arba grasinant jėga, ypatingai gi karo metu. Šio principo mes neketinam keisti. Per dešimtį metų mes nuolatos atsakydavome pripažinti japonų Mandžūrijos pagrobimą" ("Defeat in Victory" 20 psl.).

ŽENEVA**(Laiškas iš Šveicarijos)****(Užbaigta)**

Pagolinėje kreivomis, siauromis senamiesčio gatvėmis, dar užsukame į gatvę, kuri vadinasi "des Granges". Tai Ženevos aristokratų gatvė. Užtenka pažymėti vizitinėje kortelėje adresą "Rue des Granges" ir visi jau žino, jog esi aristokratas. Mat, nepaisant visų demokratiškumo, Ženevoje kaip ir kitur Šveicarijoje, dar yra pasilikusi savo rusies patricijų tradicija. Jeigu esi aristokratas, tai Ženevoje reikia dvejų dalykų: žiemą turi laikyti butą "Rue des Granges", o vasarą reikia gyventi nuosavoje viloje užmiestyje, geriausia, Lemano pakrantėje. Be abejonės, mūsų prozaiškoje gadynėje pasitaiko, jog į "Rue des Granges" įsikverbia ir vad. pinigų "aristokratų", kurie nemėgsta pasakoti, kokiomis toli gražu "nearistokratiškomis" priemonėmis jie įsigijo turtą. Bėne jau prieš du tukstančius metų Romos imperatorius Vespasianas yra išsitaręs, jog "pinigai neturi kvapo"...

Passidairę po Rotužės kiemą, leidžiamies nuo senamiesčio kalvos į naująjį miestą gatve, kuri vadinasi "Didžiąja gatve" (Grand'Rue). Ji verta ypatingo dėmesio. Mat, šioje pakalnėje vedančioje gatvėje yra sutelktos kone išimtinai vienos senųjų krautuvių. Ko čia tik nerasi! Knygos ir paveiksai, baldai ir indai, brangakmenys ir praveislavų ikonos, orientališkos statulos ir indėnų šalmai, — visa tai ir dar daug kitų, daugiau ar mažiau vertingų, daugiau ar mažiau autentiškų daiktų sukrauta krautuvių languose. Tikras ženeviečių gal ne per dažniausia užsuka į šias sijas, žėmoms lubomis, krautuvių, bet užtat čia nuolat užtiksi kažko ieškančių svetimsalių.

Ženevos puritoniskumas skatino gyvenotojų darbštumą ir taupumą. Ženeva yra davusi pasauliui visą eilę garsių bankininkų, o ir dabar Ženevos bankų rajonas, vadinamas "Cité", imponuoja savo solidiškais pastatais. Po naujamiesčio biznio gatves artinuos prie ežero, bet pakrantės lyg nūšluotos, o jeigu pamatai žmogų, tai jis skuba, pasistatęs apikaklę. Nors ir juntamas pavasario dvelkimas, bet šiandien Ženevoje pučia žvarbus šiauris vėjas, garsioji "bise". Ženevos miestas, iš trijų pusių apsuptas kalnų ir kalvų, neturi jokios užuovėsios iš šiaurės. Per Alpes persiritęs vėjas, dar 60 kilometrų įsibėgėjęs Lemano ežero paviršiumi, visą savo jėgą paleidžia prieš Ženevą. Tuomet Ženevoje staiga krenta temperatūra, pasidaroma nepakenčiamai šalta.

"Bise" dažniausia pučia žiemą, bet ji nėra retas svečias ir vidurvasarį. Tuomet — nors ir liepos mėnesį — ponios apsitataloja kalniniais, tačiau net trigubi langai ežero pakrantės namuose (tokių namų yra daug) mažai tegelbsti. "Bise" pučianti arba 3, arba 6, arba 9 dienas. Taip bent tvirtina seni ženeviečiai. Ar šiaurės vėjas tikrai laikosi šių kabalistinių skaičių, neteko ištirti, bet kai vėjas pučia iš eilės tris dienas, ženeviečiai jį vadina "la bise noire" (juodasis šiauris).

Tai diena, kai lankiausi Ženevoje, "bise" putė tik antrą dieną, bet buvo pakankamai šalta, todėl ieškojau pastogės. Tas, kas pažįsta Ženevą, žino, kad tokiais atvejais einama į "Bavarią". Šiandien ten užsukama daugiausia iš tradicijos, vien iš papratimo. Su šiuo savaimu paprastu eliniu restoranu susiėta Ženevos istorija tarp 1920 ir 1940 metų. Du talentingi vengrų karikatūristai yra nušaržavę visas to dvidešimtmečio politikos žvaigždes, patekėjusias Tautų Sąjungos padangėje, o "Bavarijos" restorano savininkas turėty tikra žodžio prasme "uksinė" mintį karikatūras supirkinėti ir jas kabinti ant restorano sienų. Taip "Bavarija" virto garsenybe, į kurią kiekvienam Ženevos lankytojiui reikėjo taip pat "privalomai" nueiti, kaip ir į Tautų Sąjungos rumus. O ypač restoranas išgarsėjo Lokarno sutarčių brolavimosi laikais, kai vieną pavakarį į "Bavariją" atėjo Austin Chamberlain, Aristide Briand ir Gustav Stresemann, atsieit, trys stambiausios to meto kanuolės. "Bavarija" tuomet savo garsumu ėmė konkuruoti beveik su pačia Tautų Sąjunga.

Nun sėdiu apitužėje "Bavarijoje" ir žvalgausi aplinkui. Senos nugarstytos karikatūrai, bet tie asmenys, kuriuos jos vaizduoja, arba jau visiškai nuėjo iš šios žemės scenos, arba pasitraukė nuo politinės arenos. Kiek čia kadaise garsėjusių, o nūdien visiškai užmirštų vardų! Su "Bavarija" susieta ir Nepriklausomos Lietuvos istorijos

vienu laiko tarpsniu. Štai karikatūroje pavaizduotas "le dictateur Voldemaras". Jį užtiknams dar dviejose karikatūrose. Apie mirusius arba gerą, arba nieko! Bet Voldemaras Ženevoje nebuvo mėgiamas, tad šaržais norėta išreikšti karčią pašaipą.

Žvilgnis dar stablėti ties karikatūra, susidedančia iš dviejų dalių. Vienoje dalyje pavaizduotas žmogus iki juosmens, pasakum padėtas parašas "bus daugiau", o antroje karikatūros dalyje parodyta pora koky. Ši sąmojinga karikatūra vaizduoja anų laikų Dancigo senato pirmininką Dr. Sahn, kuris buvo bene su viršum dviejų metrų ūgio ir todėl buvo pramintas "mažiausios valstybės didžiausiu prezidentu".

Su Ženeva, su Tautų Sąjunga, su "Bavarija", su Dancigu susieta paskutiniųjų 20—25 metų Europos istorija. Kas gali įspėti, nuoj kokio naujo "Dancigo" prasidės įvykiai, kurių raida neišvengiamai reikalauis prierašo.

A. G.

Turkijos problemos

Idomus ir nepaskelbtas incidentas įvyko prieš kelius mėnesius tarp Turkijos ir Sovietų Sąjungos. Tai atsitiko prie ginčintinos šiaurės Karso sienos, 200 vyrių stiprumo dalinys iš Sovietų Armenijos įsiveržė į Turkijos teritoriją.

Sunku tikėti, kad šis užpuolimas buvo atliktas be Sovietų žinios. Manoma, kad šiuo žygiu Sovietai norėjo išbandyti Turkijos karinių jėgų reaktivumą. Be to, manė, kad gal vietiniai gyventojai prisidės prie įsiveržusių ir priims juos su džiaugsmu.

Turkai įsiveržusius sunaikino iki paskutinio vyro. Sovietai pareikalavo prašėmo apie pasienio incidentą ir paprašė sugrąžinti žuvusiųjų daiktus. Po to, dar buvo keletas panašių bandymų.

Sovietų radijas ir spauda nuolatos grąsina turkams, neva dėl Dardanelių. Turkai tiki, kad visi neramumai arabų pasaulyje plaukia iš Sovietų kurstymų. Todel turkai laiko stiprią 600 tukstančių armiją ir jos negali paleisti. Atsienant, kad Turkija yra ukio kraštas ir neperturtinčiausias, tai tokios armijos išlaikymas Turkijai labai brangiai ateina ir tas kraštą slėgia ekonominiui.

Karo atveju turkai prieš sovietus galėtų išsilaikyti neiagai; nuo 2 iki 6 mėn. Tokia padėtis kraštą stumia tiesiai į infliaciją. Vienas turkas kartą pasakė: "Jei mes nenorime demobilizuotis, rusai dar palauks, jei demobilizuosimusi, jie nustos noro laukti".

Napoleonas kartą pasakė: "Turkija yra viso pasaulio raktas". Kartu su Iranu ir Graikija Turkija tikrai yra tas raktas į Vidurinius Rytus. Rusijos siekiami visiems suprantami. Todel ir Amerika nenori, kad Dardanelių kontrolė būtų atiduota rusams ir Turkijos problema darosi svarbi visiems.

Ivairenybės

Kaip mirė Musolini? Italus Walter Audisio, kuris nušovė Musolinį pasakoja: "1945 m. balandžio mėn. 15 d. iš Italų Sąjudžio vadovybės gavau įsakymą pašalinti Musolinį. Aš nė nežinojau, kad Duče pagal kapituliacijos sutartį reikiia išduoti sąjungininkams. Musolinis su meiluže Petacci tuo metu gyveno pas vieną ukininką, netoli Dango. Aš ten jį radau. Atidaręs patailpas, kuriose jie gyveno, radau Musolinį bevaikščiojantį po kambary. Jis išsigančęs sušuko: "Kas ten?" Aš jam pasakiau, kad esu atvykęs į gelbėti ir jis patikėjo. Atrodo, kad jis jau protą buvo praradęs, nes atsistojo Dučės pozijoje ir tarė: "Aš dovanoju tau imperiją".

Iš kambario Musolini išėjo pirmas. Paskui jį išėjo Petacci. Mums lipant į automobilį, turėjusį mus nugabenti į egzekucijos vietą, Musolinis perbraukė ranka per plikę ir tarė: "Mane tuoju pažins, ką man daryti?" Aš jam patariau užsidengti galvą.

Kai mes išlipome, aš jam perskaičiau Laisvės Sąjudžio vadovybės sprendimą, Musolinis pradėjo drebėti, kaip epušės lapas ir mikėtoi: "Bet, bet... pone pulkininke". Aš paspaudžiau savo automatinį pistolėtą, bet jis užsikirto. Paėmiau kitą — tas taip pat neveikė. Tada paėmiau vieno sąrgybinių pistolėtą, Musolinis tuo metu drebėjo visu kuru ir nebandė gelbėtis. Jis mirė savo meilužei nepasakęs nė žodžio".

"Nat. News-Letter" rašo: "Musų santikiai su Hitlerio Vokietija ir fašistine Italija iki 1939 m. buvo visiškai panašūs į dabartinius santikius su Rusija. Viskas tada priklausė nuo Hitlerio ir Musolini proto bukliš. Musų santikiai su rusiškoju sąjungininku atsidūrė siaurame kanale. Tuo kanalu yra Stalino asmuo. Visa laimė, kad Stalinas tuo tarpu, kol dar ne visai apsiginklavo trokšta taikos".

SLA Reikalai ir Veikla

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje, Yra Amerikos Lietuvių Kultūros "Arku"

SLA yra ta organizacija, kurią turi teisę ir galią prigulėti kiekvienas doras lietuvis, jei jis, bei ji, panorėtų tapti tos milžiniškos Amerikos lietuvių šeimos nariu. Susivienijimas Lietuvių Amerikoje yra tuo kultūros "Arku", į kurį galime sutilpti visi lietuviai ir ramiai sugyventi ir vieningai-darbiškai dirbti savo tautos kultūrinį ir fraternalinį darbą.

Sakoma: kuomet žemės gyvybei grėsė potviniu pavojus, buvo padirbinta didelis laivas, vadinamas "Arka", į kurį sutilpo visi žemės gyviai poromis. Minimoje "Arkoje" sutilpo ir ramiai sugyveno draskanti žvėrys ir nuodingi kirminai.

Dabar pažvelgkime į mūsų pačių praeitį, kaip mes sugyvenome tame auringame mūsų tautos kultūros ir fraternalizmo laive, kuriuo turėtume vairuoti sutartinai auringomis gyvenimo bangomis. S. L. A. 60 metų sukaktį paskubomis perbėgkime ir pažvelgkime į mūsų pačių praeities nuveiktus darbus.

1900 metais SLA buvo dar jaunutis ir jame vietos buvo jvalias, bet kai kam buvo jau peranksta ir čia įvyko skilimas ir tik dėl sielos ir sąžinės skonio. Tuo laiku aš dar nebuvau SLA nariu. 1910 metais, budamas SLA 51 kuopos nariu, patekau į Conn. valstijos kuopų konferenciją, New Haven, Conn. Čia man teko vienam vesti kovą už Susivienijimo naujas reformas — persiorganizavimą, kurį aš mačiau reikalingu. Už tokį darbą aš ir kiti tapome suspenduoti. Aš apleidau Susivienijimą, palikdamas ramybę tie tuokiamą SLA valdybą ir tuos nesmagumus, kuriuos SLA tuomet peryveno. Nauja tvarka Susivienijime tuomet buvo būtina reikalinga. Bet tą būtiną reikalingumą

nevisi SLA nariai tinkamai suprato ir todėl nesmagumai, kivirčiai turėjo būti pergyventi Chicago SLA seime. Man sugrįžus į SLA 51 kuopą, 1930 m. tapau pasiūstas į tą audingą seimą ginti Susivienijimą nuo raudonojo fasizmo. Šiame istoriniame seime, mūsų tuiliams "broliams" nesugiabėjus SLA pasigriebti, del politiško troškulo pasidarė Susivienijime peranksta. Jie su visu riksmu ir klyksmu apleidė tą mūsų Amerikos lietuvių kultūros laivą.

Mūsų pionieriai Susivienijime Lietuvių Amerikoje įkurė prieš 60 metų. Jie ji sutvėrė lietuviškoje kultūros ir fraternalizmo dvasioje. Jie paliko tikybinis ir politinius įsitikinimus kiekvieno SLA nario nuosavybei, taip kad Susivienijime Lietuvių Amerikoje galėtų sutilpti ir taikoje sugyventi visi mūsų broliai ir sesės lietuviai. Per 60 metų tas Amerikos lietuvių kultūros laivas perplaukė daug auringų bangų, atlaikydamas kiekvieną jam suteiktą smūgį. Aėiu tiems, kurie sugebėjo tinkamai tą lietuvių kultūros laivą vairuoti!

Minėdami SLA 60 metų sukaktį, turime garbės pasisakyti, kad Susivienijimas Lietuvių Amerikoje yra didžiausia ir turtingiausia lietuvių organizacija pasaulyje. Ta graži SLA šeima, minėdama tokią žymią savo gyvenimo sukaktį, galime paačiuoti tiems geriamais lietuviams, kurie vienokiu bei kitokiu būdu, nebudami SLA nariais, prisidėjo prie kultūrinio darbo, remdami SLA kuopų surengtas pramogas, ypač minint SLA 60 metų sukaktį.

SLA 124 kuopos, Hartford, Conn., balandžio 27 d. gražioje puotoje maniau šią mintį pareikšti, bet to nepadariau del balso silpnumo.

A. J. Viznis.

S. L. A. Kuopų Veikla

Chelsea, Mass.

So. Boston, Mass.

SLA 53 Kuopos Darbuotė

Birželio 4 dieną įvyko SLA 53 kuopos susirinkimas, tik gaila, kad nebuvo kam susirinkimo atidaryti. Pirm. A. Šleivis ir vice pirm. L. Kirmelevičius nepasirodė, jų darbą atliko sekretorius S. Budvitis.

Užbaigus kuopos bėgančius reikalus, S. Budvitis pranešė, kad turėjo SLA kuopų, būtent: 43 kuopa So. Boston, 365 jaunuolių kuopa Jamaica Plain ir 53 kuopa Chelsea, gyvą pasitarimą del priuošiamą darbo bendram išvaizdavimui, kuris tai darbas eina prie užbaigos. Išvaizdavimas įvyks liepos 20 d., Keistučio parke, E. Dedham, Mass. Susirinkime visi nariai pasidarbėję dirbti, kad išvaizdavimas būtų pasekmingas.

Buvo skaitytas ir priimtas laiškas nuo SLA 2 apskrįčio reikale rengiamo pikniko, kuris įvyks birželio 29 dieną, Keistučio parke. Darbininkai piknike apsiėmė dirbti: V. Kirmelevičius ir V. Jonis.

Norėjome organizuoti busą, bet pasirodė, kad del trumpo kelionės perbraiži kaina, nes už dieną reikia mokėti, o ne už mylias, todėl nutarta važiuoti gatvėkariams.

Taipgi buvo nutarta susirinkimą nelaikyti per liepos ir rugpjūčio mėnesius.

Susirinkimą uždarius, atžymėjome kuopos 16 gimtadienį: M. Račkauskienė pagamino užkandžius, E. Keslerienė pristatė gėrimus, tai narių nuotaika tuojau persimainė ir visai garbino savo organizaciją, todėl visi nepastebėjome, kad jau vėlus laikas ir reikia skirstytis, bet visi dar nori pasikalbėti ir mintimis pasidalinti. F. K., kp. koresp.

SLA Trijų Kuopų Didelis Piknikas

SLA trys kuopos — 43 kp. So. Boston, 53 kp. Chelsea ir 365 jaunuolių kuopa — bendromis jiegomis rengia didį pikniką, kuris įvyks liepos 20 d., Keistučio Parke, East Dedham, Mass.

Kadangi dabar eina SLA 60 metų Jubiliejaus Vajus, kadangi Bostone bus SLA seimas 1948 metais, tai dabar jau būtinas reikalas SLA kuopoms turėti artimus ryšius su savo nariais ir bendrai garsinti mūsų SLA, nes tam darbu mūsų apskritys rengia vajų per radio, tač tik piknikuose vasaros metu galima susieiti ir susitikti su savo draugais ir pažįstamais. O į šį parengimą atvyks jaunimo, kurį galėsime supažindinti su mūsų organizacija. Nėra jokio klausimo, kad parengimas-piknikas bus įvairus su įdomiu programmu.

Todel prašau visų mūsų S. L. A. narių rengtis į minimą pikniką, o ypač kviečiu SLA 43 kuopos narius būtinaime tam parengime dalyvauti.

Dauiliau apie šį pikniką bus pranešta vėliau.

S. Mockus,

Bendro komiteto pirm.

So. Boston, Mass.

Ištekėjo SLA Veikėja, Gertruda Jurėnaitė

Gegužio 18 d. čia įvyko šaunios vestuvės — SLA 365 kp. narė-veikėja ir nuo mažų dienų nuosirdžius gabiejusi Gertruda Jurėnaitė su Frank Sviekui.

Gertrudos motinė, ponja Tumavičienė, yra viena iš tų veikėjų, kurios vardas žino-

mas visoje mūsų išeiwoje, nes ji savo nuosirdumu ir darbštumu yra atlikusi tiek daug, kad iki šiol nesulaukė sau pavardotojos. Todel neuostabu, kad ir jos dukrelė paseka motinos pėdomis.

Vestuvės buvo gana iškilmingos ir grynai lietuviškos. Stalai buvo apkruti įvairiais valgiais ir gėrimais. Visų dėmę ypač atkreipė specialiai prirengti "gruzdukai", pavydale lėlijos žiedo, lietuviškos vėliavos spalvos. Kiek teko pastebėti, tų "gruzdukų" veikniekas nevalgė, o susivynioję į "napkenus" dėjosi į kišenės ir atmintiniai nešėsi namo, nes jie labai gražiai atrodė.

Tarpe giminių, matėsi daug visuomenės veikėjų — vietinių ir iš apelinckės miestų, kaip tai: dr. P. Jahmouh su šeima, adv. S. Salmienė, dr. Mikalonis su žmona, adv. G. B. Gallius su šeima, dr. Sarkis, inž. Cheplikas su žmona, ir iš Worcester J. Nevis su žmona, J. Dirvelis su žmona; dr. M. Devenis su savo ponja iš Waterbury, Conn.; dr. P. Dagsis iš New Yorko, ir daug kitų, kurių vardų neteko sužinoti, nes buvo daugiau, kaip 300 dalyvių.

Visi dalyviai jaunavedžiams palinkėjo laimingo vedybinio gyvenimo.

Sia progą nuo savęs ir mūsų šeimos vardu linkiu jaunavedžiams netik laimingo gyvenimo, bet ir abiem priklausyti prie Amerikos lietuvių didžiausios organizacijos — Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, ir jame veikti.

Medaus mėnuli praileisti jaunavedžiai išvyko į Kanadą. Sugrįžę, apsigyvens Jamaica Plain, Mass. F. Kesler.

Pittsburgh, Pa.

At the regular monthly meeting of the 104 kuopa held June 5, all business pertaining to the group was discussed.

A beautiful luncheon was prepared by Mrs. A. Brazauskas and the highlight of the evening was the surprise birthday party for Miss Agnes Kuizinas, Secretary of the group, in appreciation of her faithful services.

George Zelinskas, who served as an interpreter for the E. T. O. command was honored by being Miss Kuizinas' dinner partner. Here's hoping Dan Cupid will get to work on these two very nice people. Florent Rogers was the Master of Ceremonies, which means FUN in any language. The principal speakers were Jack Norris, President of the Lithuanian Citizens' Society of Pittsburgh, who spoke on the benefits derived from Fraternal Organization such as ours. Ignatz Lazauskas also delivered a very entertaining speech.

J. A. Norris,

President of the Lithuanian Citizens' Society of Western Pennsylvania.

St. Louis, Mo.

SLA 214 Kp. Susirinkimas Įvyks Liepos 6 Dieną

SLA 214 kuopos pusmetinis susirinkimas įvyks liepos 6 d., svėtainėje 2200 So. 7-th St. Susivienijimo nariai, kurie susikėlimo metais nepersikėlė į naują apdraudą, ateidami į šį susirinkimą, atsineškite savo senus apdraudos pažymėjimus del galutinio sutvarkymo. Jums bus suteikta mandagus patarnavimas, o kurie persikėlėte ir laukiate naujų apdraudos pažymėjimų — kaip greit iš Centro prisiučiama, taip greit jums pranešama atvirutėmis. Visi tie, kurie aplaikėte atvirutes — jusų pažymėjimai yra prisiusti ir atiteikti juos ateimti.

Sekandiam susirinkime bus ir knygų peržiūrėjimas šio pirmo pusmečio. Išgirsite raportą.

Taipgi atsiveskite kandidatus į SLA prirašyti, ir užsiurkite savo mėnesines duokles. J. V. Klastaitis, sek.

ADV. S. SALNIENE

Mass. valstijos moterų biznio ir profesionalių klibu susivienijimas savo pirmine išrinko poną adv. S. Salmienę. Moterų klibu susivienijimas Amerikoje jungia tukstantus klibu, kurie yra susivieniję sulig valstijų. Mass. valstijoje tų klibu susivienijimui šias metas vadovaus adv. S. Salmienė, S. L. A. narė. Sveikiname ir linkime jai kogeriausio pasisekimo šiose taip svarbiose pareigose.

The Story of Lithuania

Pastaruoju laiku pasirodė labai svarbi knyga amerikiečių lietuvių (ir amerikonių — Red.) skaitymui. Knyga anglų kalboje: *The Story of Lithuania*, kurią parašė gerb. kun. Thomas G. Chase, įžanginį parašę garsus amerikietis rašytojas žurnalistas, redaktorius, gerb. William Henry Chamberlin. Išleido amerikonių firma Startford House, Inc. Tai labai svarbi knyga, kurios puslapiuose, kaip veidrodyje, vaizduojama Lietuva, jos draumatiska ir tragiaga politinė praeitis, lietuvių tautos kova už laisvę, savąją kultūrą ir lietuvių santikis su slavais, lenkais ir rusais per šimtmečius.

bet bus neprošal, nors trumpais bruožais, prisiminti apie šią knygą ir jos autorį, gerb. kun. Thomas G. Chase (Čižausk), mūsų jaunos kartos dvasišką inteligentą rašytoją, didį patriotą ir genialų rašytoją, studentą ne tik lietuvių, bet jų kaimynų europiečių istorijos. Gerb. kun. Thomas G. Chase, knygos biblioteka ryškiai rodo jo didį studijų gausumą, jo plačią istorinę žinybą ir jo genialumą, kaip, rašytojo. Tiek pat galima pasakyti apie jo kitas asmenis geniales savybes, jo lietuvišką sąmoningumą ir jo intelekto laipsnio aukštumą.

Jo knyga, "The Story of Lithuania", nėra kokią novelę, išsvajotą dalyką; priešingai: ši jo pasaka — story, tai realų istorinių faktų didysai rinkinys, tai žinios iš anglų, francuzų, lenkų, rusų, vokiečių ir kitų tautų istorinių ir politinių įvykių, diplomatinų ir kitokių šaltinių surinktos ir gražiai, trumpais bruožais, supintos į tą neapsakomai gražią pasaką, kurioje vaizduojami svarbieji įvykiai lietuvių tautos šimtmečių pergyvenimų ir didžių kovų, kuriuose Lietuva vaizduojama trumpais epochos paveikslais santikiuose su slavais ir germanais bei kitomis Europos ir Azijos tautomis. Tai glos istorinės studijos žinių šaltinis, kuriuo naudosis netik kiekvienas ilinlis pilietis siekdamas žinybos, bet kiekvienas aukštesnės mokyklos — kolegijos ir universiteto studentas, kiekvienas įžlus valstybininkas ir diplomatas. O ką jie bekalbėti apie skaitytojo įspūdžius, ypač lietuvių jaunuolio, arba nutautėjusio anglų kalbą temokančio, skaitant gerb. kun. Chase knygą, kurioje jis ras didį susižavėjimą, plačią žinybą ir pajautimą savygarbos bei lietuviško jausmo, kuris kutena kiekvieno skaitytojo širdį.

Reikia pasakyti, kad ši knyga bus neapsakomai svarbi ir naudinga amerikoniui ir kitam — kaip greit iš Centro prisiučiama, taip greit jums pranešama atvirutėmis. Visi tie, kurie aplaikėte atvirutes — jusų pažymėjimai yra prisiusti ir atiteikti juos ateimti.

Sekandiam susirinkime bus ir knygų peržiūrėjimas šio pirmo pusmečio. Išgirsite raportą.

Taipgi atsiveskite kandidatus į SLA prirašyti, ir užsiurkite savo mėnesines duokles. J. V. Klastaitis, sek.

vimas bei terminologija, vietų pavadinimai, etc., puikiai pritaikinti. Žodžiu, ši knyga gerb. kun. Chase (Čižausko) apima arti tukstanto metų laikotarpį, vaizduoja Lietuvos praeitį, jos didybę ir garbę, jos žmonių ir jų vadų stabmeldystes ir krikščionybės erų, Lietuvos nykimą ir vėl kėlimas ir išsilaisvinimą, atstatomą Lietuvos valstybę, jos kultūros pažangą, politinius etapus, etc. Autorius per stato tarsi vieno gražiaus dramos veikalo pavaizduotomis tragediškomis scenomis, pralaimėjimais, kančiomis, beviltiškos ateties savybėmis ir vėl naujais sąjudžiais ir lietuvių priskėlimais, kova ir laimėjimais.

Si knyga senai buvo reikalinga Amerikoje. Dabar jos sulaukė didžiojamės ir džiaugiamės. Niekas kitas, kad ir gabiausias rašytojas svetimitis, naudodamasis tais pačiais žinybos (bibliotekos) šaltiniais nebutų parašęs šios knygos taip rimtai ir nebutų galėjęs ir jos puslapius idėti to, ką idėjo gerb. kun. Chase, budamas tauriu lietuviu. Bet kun. Chase yra Amerikoje gimęs ir augs, amerikoniškos kultūros produktas, gilias savo tėvų kraštą tyrindamas, jausdamas meilę tėvų kraštui, pažindamas lietuvių budo savybes, kalbą ir kultūrą — ta po nepaminamos šios knygos autorius. Antra, budamas gilaus akademinio ir istoriko mokslo studijotojas, besilaidydamas bešališkumo ir nepaveikiamas sentimentalizmu, jis parašė šį veikalą pilnai tobulai, jo knygos redaktorai ir kritikai — apžvalgininkai, taipgi genialūs žmonės rašytojai, davė savo aprobatą — pripažino jo knygą labai svarbiu dokumentu.

Neperdėsiu sakydamas, kad ši knyga viena iš geriausių anglų kalba parašyta laike pastarųjų 25 metų, kad jos turinys žavės visus skaitytojus ir duos jiems didelę žinybą apie Lietuvą, jos santikis su slavais ir germanais bei kitomis Europos tautomis. Jos turinio įspūdingumą, tobulumą, autentiškumą faktų, sąkasų, negalima laikraštis trumpame rašte pažymėti, bet pakaks pasakyti, kad šventa pareiga kiekvieno lietuvi ir lietuviuotis šią knygą perskaityti, ypač Amerikoje gimusiems lietuviams, tuo labiau jauniems inteligentams susilijū kalbą temokančio, skaitant gerb. kun. Chase knygą, kurioje jis ras didį susižavėjimą, plačią žinybą ir pajautimą savygarbos bei lietuviško jausmo, kuris kutena kiekvieno skaitytojo širdį.

Garbė ir didi padėka priklausu knygos autoriui, gerb. kun. Thomas G. Chase, nes jis atliko didį darbą, davė mums didžios naudos anglų kalboje kurinį, kuriuo mes gerimės. Gerisi amerikiečiai, kurie, perskaitę šią knygą, geriau Lietuvą ir lietuvius pažins ir respektuos. Butų gerai, kad kiekvienas lietuvis ir lietuviuotis įsigytų šią knygą, kad Amerikos lietuvių draugijų ir klibu vadai, susipažinę su šia knyga, apkalbtų savo susirinkimuose ir skirtų aukų nupirkimui nors po keletą egzemplių šios knygos del savo miestų knygynų ir tuo sudarytų sąlygas miestų gyventojams knygas skaitantiems gauti šią knygą miesto knygynų.

BALF Parama Išgelbėjo Nuo Skurdo, Sustiprino Ligonų Vaikučių Jiegas

Siomis dienomis BALF valdyba gavo iš Vokietijos amerikiečių zonoje įvykusio Lietuvos Raudonojo Kryžiaus skyrių atstovų suvažiavimo laišką, kuriame reikiama padėka už BALF teiktą ir teikiama paramą.

Štai tremtinių žodžiai:

"Mes, Lietuvos Raudonojo Kryžiaus amerikiečių zonos gen. įgaliotinio ribose esančių L. R. K. skyrių pirmininkai ir įgaliotiniai, bei Moterų Komitetų atstovės, 1947 m. balandžio mėn. 10—11 dd. susirinkę Muenchene apsarstyti sėkmingosio savo tautiečių šalpos darbo, jaučiame glos pareigos savo tautiečių vardu pasveikinti BALF vadovybę, jo padalinius ir narius, o per jus ir visus brangius tautiečius, parėmusius Amerikoje BALF veiklą ir nuosirdžiai padėkoti už tą gausią ir realią paramą, kurios BALF esame susilaukę.

Jusų broliška parama ir lietuvišku duosnumu išiesta ranka išgelbėjo ne vieną iš visa naikinančio skurdo, nušluostė ne vieną vargo ir skurdo asarą, sustiprino ligonų, senelių, invalidų ir vaikučių jiegas išlikti ir kovoti už

savo egzistenciją bei pridavę jiegų, kad jas galėtume panaudoti visų bendrajai tikslui — Lietuvos nepriklausomybės ir laisvės atstatymui.

Jusų parama dar tampriau surišo mus į vieną lietuvišką šeimą. Per Jusų aukas mes jaučiame ištisų brolišką ranką mums į vargą ir skurdą patekusiems, jaučiame plakančią ir mylinčią lietuvišką širdį.

Lietuviški ryšiai, taip realiai ir tampriai sustiprėję, teikia mums vilties, kad bendras darbas ir bendra kova bus apvainikuota laimėjimu — Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės atgavimu.

Jusų duosnumas ir mūsų vargo bei skurdo atjautimas padeda mums nešti sunkią visų nekenčiamą tremtinio dalį ir teikia viltį, kad ir ateity jusų parama neuatšals, Jusų jautrios širdys neatšals, o mes ir ateity susilauksime vis labiau reikalingos pagalbos. Musų akys nukreiptos tik į jus.

Teesie amžina mūsų padėka BALF ir jo darbuotojams bei rėmėjams už praeitį ir ateitį".

Iš Vokietijos Lietuvių Gyvenimo

Tremtiniai Linkę Vykti į Angliją

Tremtinių atstovai buvo nuvykę į Belgiją ir Franciją, patyrinėti gyvenimo ir darbo sąlygų. Atrasta, kad nėra garantijos, kad jie nebus perduoti bolševikams, antra darbo sąlygos prastos. Prie to, ten vyksta jau numatyti lietuvių tautai pranykimui. Jei Europoje vykta, numato tik į Angliją tinkamiausias sąlygas. Išvykstantiems reikia rutiškai ir avalinės, kurios vis tiksi daugiau ir daugiau iš B. A. L. F. Paminėtina, kad Anglijoje ir dabar rubus perkant reikia kuponų, kurių gauna 60. Už porą batelių — 7 kuponai, už kelnes — 7 kuponai.

Iš Hanau, Vokietijoje į Belgiją kasyklų darbams išvyko 50 lietuvių. Manoma, vyks 1,000.

Tremtinių mokyklose Vokietijoje gimnazijas baigė 315 mokinių, keturklasių progimnazijų baigė 428.

Baltijos Universitetas

Baltijos Universitetas iš Hamburgo perkeltas 25 mylias į Pinneberg. Patalpos didesnės, bet arti nėra bibliotekos. Studentams sunkiau be knygu. Knygas jiems siunčia BALF. Tat, kas turite knygu, pasiūskite į BALF, 105 Grand St., Brooklyn 11, N. Y.

Tulas komunistų davta Vilny rašo apie buvusias prakalbas Springfield, Ill., kur kalbėjo neseniai iš Europos atvykę adv. R. Skiptitis. Praktuose buvo daug žmonių. Atsilankė ir keli komunistai. Kada p. Skiptitis pradėjo paskoti apie bolševikų žiaurumą Lietuvoje — komunistams pasidarė karšta ir jie išėjo iš svėtainės. Pasiliko tik šis "drašulis". Ponas Skiptitis pasakė: "Šiaudadušiai komunistai išėjo", ir paprašė aukų. Šis "drašus" Stalino bervas komunistas atsistojo ir sako: "Jei Skiptitis nebutų kalbėjęs

ne. Aišku, kad kiekvienas šios knygos skaitytojas bus lietuvių ir Lietuvos prietelis, o mums labai daug prietelių dabar reikia.

Knygoje randasi žemėlapis (viršelis) etnografinės Lietuvos, visi faktai šio karo pradžioje, liečianti Lietuvą tarptautinių sutarčių ir rusų ir vokiečių okupacijų. Kaip politiniu, istoriniu, kultūrinu, taip ir kitais atžvilgiais ši knyga neapsakomai svarbi ir geistina, kad ją lietuvių užsisakytu, parašydami leidėjams sekančiai: **Startford House, Inc., 52 Vanderbilt Avenue, New York, N. Y.**

Walter M. Chase.

prieš bolševikus ir tą visą būdą butų suvertęs vokiečiams, tai ir aš bučiau paukojęs dvidesimts dolerių. O dabar — nė cento". Jam tai pasakius, žmonės pradėjo aukoti dešimtines ir penkines, kurios svilpė pro to komunisto nesvarią nosį. Jam pasidarė graudu: jis apsiypė asaromis ir išėjo iš svėtainės. Apsilaukęs asaras, nuėjo į smuklę ir išmetė stiklėlį-kitą degtinės širdies skausmo nuraminimui. Vargšelis...

Eit, vargas, didelis vargas tiems komunistams: visur juos persekioja, visur nema taip, kaip jie nori. Štai, Indijoje suareštavo net 2,000 komunistų. Taip esant, tai išrodo šlektai: čia komunistai nori užvaldyti pasaulį, o čia vis si prieš juos. Kai kurie jų dejuoja-aimanuoja ir laukia, gal iš Kremliaus papus geresni vėjai. Nesulauks, nes jau kita galdynė prasidėjo.

Maskva Verbuoja Agentus Tarp DP

New York (LAIC) — Iš vienos DP Kirchheim stovyklos buvo pašalintas klapėdiškis lietuvis. Po kelių dienų pas jį atvyko tulas vokiečių advokatas ir pareikalavo, kad įstotų į komunistų partiją. Tapęs kompartijai, jis turėšias važinėti traukiniais, klausyti keleivių pasikalbėjimų ir jiems aiškinti, kad metus gyvenęs sovietų valdžioje, nieko netrukę, puikiai iš žmonių jautėsi ir panašiai. Už tai gausias gerą algą ir priedu dvigubas maisto korteles. Va, kaip vokiečiai komunistai bando tempti braškantį sovietų vežimėlį.

Reikia pabrėsti, kad komunistai Vokietijoje tikrai naudojaši dvigubomis kortelėmis. Jas spausdina rusų zonoje ir slapta siunčia kompartijai vakarų zonas. Jei busi komunistas, tai busi sotas ir tremty — tokiais pažadais vilioja mūsų badaujančius DP tarnauti Maskvai, savo brolius ir seseris šnipinėti. Juduolių jieško ir jų neranda.

Jau nemaža SLA apskričių, kuopų ir narių aukojų SLA Emigrantų Fondai.

Jei jus neaukujete — paukokite, o tuo padėsite SLA atlikti gražų darbą — pagalbėti lietuviams, esantiems emigracijoje.

Amerikos Lietuvių Veikla

New York, N. Y.

Atvyko 30 Lietuvių

Birželio 7 d. į New Yorką iš Bremerhaven, Vokietijos, atplaukusių laivu SS Marine Marlin tarpe 927 keleivių atvyko ir 30 lietuvių, kurių 27 kaip imigrantai ir 3 kaip S. A. V. piliečiai-repatrijantai. Lietuvos kvota pasinaudojo 14, Rusijos 11, Latvijos 1, be kvotos — 1.

Atvykusieji išvažinėjo pas gimines bei draugus:

Inžinierius Bronius Bartkunas su žmona išvyko pas p. J. Smetoną, 511 Babbitt Road, Euclid, Ohio.

Prekybininkas Jonas Bildusas su žmona ir dviem sūnais studentais Vytautu ir Leonu apsiėjo pas gimines: 230 Clark Pl., Elizabeth, N. J.

Benjaminas Čeponis apsiėjo pas gimines: Couch Rd., Box 264, E. Setauket, N. I., N. Y. Čeponis yra prityręs ir kvalifikuotas sodininkas.

Vytautas ir Aldona Končiai su sūnum Algiiu apsiėjo pas gimines: 75 "G" Street, So. Boston 27, Mass.

Jurgis Linka, S. A. V. pilietis, apsiėjo pas tėvą: 267 River Street, Paterson, N. J.

Antanas Norvaiša, S. A. V. pilietis, apsiėjo pas gimines: 50 West 6-th Street, So. Boston, Mass.

Kunigas Juozas Pakalniškis, S. A. V. pilietis, apsiėjo, 154 Bradford St., Brooklyn, N. Y.

Dr. Tadas Savickas su sėsėrim studente Marija ir motina Viktorija apsiėjo pas gimines: 3272 Salmon Street, Philadelphia, Pa.

Daktarai Antanas ir Janina Snieckai su sūnum Kazimieru apsiėjo pas gimines: 3272 Salmon Street, Philadelphia, Pa.

Inžinierius Juozas Steponavičius su žmona apsiėjo pas gimines: P. O. Box 193, Monnee, Ill.

Inžinierius Jurgis Stulpinas apsiėjo pas gimines: 6410 S. Talman Ave., Chicago 29, Ill.

Pranas Tamkunaitis apsiėjo pas gimines: 169 West 32 Street, Bayonne, N. Y.

Dr. Juozas Trečiokas su žmona ir sūnum studentu Leopoldu išvyko į Sodus, Mich., žinomojo kurortinio Juozo Bačiūno globon. Alodija Dičiūtė Trečiokiene yra žinoma Kauno Operos solistė.

Vienuoelė-mokytoja Ona Zujonaitė apsiėjo vienuolei Sisters of Immaculate Conception, R. D. 2, Putnam, Conn.

Našlaičius Mamertą Klevicką ir Enriką Gorodecką laikina globoti pasiėmė U. S. Committee for European Children.

Be giminių ir draugų atvykusius pasitiko Bendr. Amer. Liet. Rubų Sandėlio vedėjas J. Valaitis ir Lietuvos gen. kons. New York'e attachė A. Stimutis. Taipgi draugai pasitiki į uostą buvo atvykę p. Trečiokai iš Newark, N. J., ir dr. Pajaujis su šeima.

L. G. K.

Greenfield, Mass.

Sv. Onos draugystė rengia pikniką draugystės naudai liepos 13 dieną, 1 val. popiet, Kastanto Dėdino Sode. Piknikas bus įvairus. Kviečiame visus ir iš visur atsilankyti ir amagiškai laiką pas mus praleisti. Rengėjos Agota Dėdinienė ir Agota Povilaitienė užtikrina visiems svečiams gerą laiką.

A. Dėdinas.

Chicago, Ill.

SLA 217 Kuopos Piknikas

Kuopos pavasarinis piknikas įvyks birželio 22 dieną, Ryan Woods, 87-ta ir Western gatvės blokas 24. Pradžia 1 val. popiet. Visi nariai ir draugai esate kviečiami į mūsų kuopos metinį pikniką, o komisija yra prisirengusi visus pavaiinti su skaniais užkandžiais, gerimais, ir galėsite pašokti prie linksmos muzikos.

Koresp.

PHILADELPHIA. — Republican Leaders of the City of Philadelphia have promised support of H. R. 2910 now before the Congress of the United States. On Thursday, May 29-th, a delegation called upon David Harris, Chairman of the Republican City Committee of Philadelphia, requesting support of this Bill. Mr. Harris was familiar with the features of the Bill and agreed to urge the Congressman from Philadelphia to support it.

The delegation, (left to right): Hubert J. Horan, Jr., former attorney for the Republican City Committee, now President of the Broad Street Trust Company.

Stanley Yannul, Republican City Committeeman from the First Ward.

Charles J. Pommer, Recorder of Deeds.

Charles S. Cheleden, Attorney, President 3-rd district Lithuanian Alliance of America.

A. R. Romelka, Attorney from Shenandoah, Pa.

David W. Harris, Chairman Republican City Committee Secretary of Revenue Commonwealth of Penna.

Max L. Franzen, International Institute.

William Pachall, Treasurer Edgemont Lithuanian Republican Club.

Bill H. R. 2910 before the Congress of the United States provides that Displaced Persons now residing in Germany, Austria and Italy shall be admitted for permanent residence as non-quota immigrants. Not more than 100,000 of such displaced persons shall be admitted during each of the four fiscal years following the passage of this Act. There are approximately 80,000 homeless Lithuanian refugees residing in these three countries at the present time.

Los Angeles, Cal.

Rengiama Didelis Piknikas Pabėgėlių Sušėlimui

BALF Los Angeles skyrius vėliausiam savo susirinkime nutarė surengti didelį pikniką pabėgėlius sušėlimui. Parengimo komisijon išrinkta: Žilinskas, Uždavinsys, Arch ir Jocius.

Komisija atlankė visas Los Angeles esamas lietuviškas draugijas, prašydami paaukoti iš draugijos išdo, prisidėti kuo kas gali pavienius narius, kaip tai: paaukoti rengiamam piknikui ką nors iš maisto, daiktų išlaimėjimui, pinigais ir atliekamų drabužių. Jautrių lietuviškuose reikaluose Los Angeles lietuvių dėka, komisija džiaugiasi, kad jau turi piknikui gražią pradžią.

Aukų gauta iš draugijų pinigais: Lietuvių Kultūros ir Labdaros Klubas --- \$105.00 Liet. Tautiškas Pašalpinis Klubas --- 100.00 SLA 75 kuopa --- 50.00 Lietuvai Vaduoti S-gos Los Angeles skyr. 50.00 TMD Los Angeles skyrius --- 15.00

Aukų gauta iš pavienių asmenų pinigais: Aukų gauta iš pavienių asmenų pinigais: Mr. H. Mockus --- 20.00 Mrs. Tuinyla --- 15.00 Mr. Kumeta --- 10.00 Mr. ir Mrs. Mason --- 10.00 Po 5 dolerius aukojo: Mr. ir Mrs. F. Raekus, Mr. ir Mrs. Vičas ir dar vienas asmuo, kuris pavardės prašė neskelbti.

Po 2 doleriu: Mrs. Ona Lužienė ir Mr. ir Mrs. Ratkus.

Jonas Uždavinsys, Komisijos narys.

Ansonia, Conn.

Aukų Rinkimo Vajus

Vajus pradėta gruodžio 15 d., 1946 m. ir tęsėsi gegužės mėnesio, šių metų. Laikė vajuos buvo surengtos vienos prakalbos, kurios davė pelno \$99.96. Taipgi buvo surengta vakarienė, kuri pelno davė \$161.44. Kitas aukas surinko rinkikai, kurie ėjo per visus lietuvius, rinkdami aukas. Taipgi aukų buvo priduoata skyriaus susirinkime. Laikė vajuos aukų viso pribuvo \$710.15. Skyrius pridė-

jo \$5.85, tai į centrą per tris kartus viso pasiuntėm \$716. Pas išdininką liko \$30.81.

Šie BALF 78 skyriaus nariai daugiausiai yra pasidarbę laike šio vajuos. Aukų rinkikai: B. Baranauskienė ir J. Kantautas aukų surinko \$103; R. Marčiulinas ir J. Radzevičia --- \$88.25; M. Radzevičienė ir K. Savickienė --- \$64. Skyriaus susirinkime J. Radzevičia aukų pridavė iš Shelton, Conn. \$32. R. Marčiulinas pridavė \$4. Vakarieniės rengimo komisija: J. Radzevičia, A. Baranauskas ir K. Savickienė padarė gero pelno \$161.44.

Tuo pačiu laikotarpiu A. L. T. skyrius yra pasiuntęs A. L. Tarybai \$245. Išde liko \$57.72.

BALF skyriaus susirinkime, kuris įvyko gegužio 25 d., po visų raportų, pirm. S. Bujanauskas tarė širdingą padėkos žodį visiems laike šio vajuos pasidarbuavusiems. Dėkojo vietos klebonui kun. V. Karkauskui, už visokius garsinimus bažnyčioje ir visokią paramą. Taipgi ačiavo aukų rinkikams, vakarieniės rengimo komisijai, gausinėjusiems, visiems darbininkams ir visiems, kurie taip gausiai prisidėjo aukomis.

Ansonia maža lietuvių kolonija, bet per tą trumpą pusmetį sūspėjė sukurti del vadavimo Lietuvos ir vargstančių lietuvių arti tukstančio dolerių. Tai pusėtinai gerai.

J. Kantautas, koresp. Red. — Del Tėvynės mažuomo, aukotojų vardus išleidžiame.

Waterbury, Conn.

Šaunios Krištynos

Birželio 8 d. buvo krikštynos Alviros ir Gus Butkų sūnaus Tidorio. Kumais buvo brooklyniečiai Vytautas Damašas ir Alvira Povilanskaitė, plačiai žinomy Brooklyno biznierių ir SLA narų dukte, kuri taipgi yra SLA narė.

Krikštynose dalyvavo brooklyniečiai: kumė motina Veronika Damušienė, kumos tėvai Alena ir Antanas Povilanskai ir Mrs. Vintis. Vietiniai dalyvavo: Tulių šeima, Mrs. Žickienė su dukrele, Matusevičių šeima ir kiti. Krikštynos buvo šauniai surengtos, visi dalyviai maloniai priimti ir pavaišinti. Visi linkėjo jaunam lietuviui Tidorui siveikam augti ir tapti šios šalies pavyzdingiausiu vyru.

Reikia pastebėti, kad p. A. Povilanskas yra eks-waterburietis, tad čia krikštynų progą jis turėjo galimybę pasimatyti su vietos biznieriais Sautara, Tuliu ir kitais.

Reporteris.

Pajieškojimai

Kausinytė Marija, ištekėjusios pavardė nežinoma, iš širvintų m. Ukmergės apskr.

Konigitė Mina, ištekėjusios pavardė nežinoma, ir jos dukterys Vera ir Zelma, gyv. Clevelande.

Kessler (Navickas) Pranas, iš Vindėikių kaimo, Mosėdžio vals., Kretingos apskr., gyv. prie New Yorko.

Klaustauskas Kazimieras, prašo atsiliepti giminei ir pažįstamus, kilusius iš Papilės vals., Sialiuų apskr., ypač iš Vilimų ir Barvidų šaimų.

Konsaitytė Marija, iš Verpikų kaimo, Kiduliuų vals., Sakių apskr.

Korzonas Petras, iš Raseinių apskr., gyv. Chicagoje ar New Yorke.

Mackevičiūtė Anastazija, gyv. Chicagoje.

Kriauciūnas Antanas, iš Ramygalos, Panevėžio apskr., gyv. Brooklynje ar Bostone.

Krikščiūnienė Agota, iš Laudisikių kaimo, Radviliškio vals., Sialiuų apskr.

Kruopaitė Elzbieta ir Kazė, iš Turnagalio kaimo, Raguvos vals., Panevėžio apskr.

Kudirkaitė Ona, ištekėjusios pavardė nežinoma, mokesi Mariampolės gimnazijoje.

Kuliešaitė Elzbieta, iš Kaniavos vals., Trakų apskr., gyv. Providence.

Kumpikėvičius Juozas ir Kumpikėvičius Povilas iš Adakavo, Tauragės apskr., gyv. Chicagoje.

Kunickis Pranas, sunus Juozė, brolis Onas Ivanauskienės.

Kuprienė-Macevičiūtė Vincentina, iš M. Rušupių kaimo, Skuodo vals., Kretingos apskr., vyras, rodos, Jonas, iš Krakūčių kaimo, Mosėdžio valsčiaus.

Labučytė Florijona, ištekėjusios pavardė nežinoma, iš Patėrių kaimo, Veisiejų vals., Seinų apskr.

Laū ar Lov Adline, gyv. spėjamai Brooklynje.

Laukonis Juozas ir kiti broliai, iš Patėrių kaimo, Veisiejų vals., Seinų apskr.

Lekavičius Julius, iš Maksimonių kaimo, Merkinės vals., Alytaus apskr.